

Efezský věk církve

¹ Pán vám žehnej. Jestli je tu řidič auta Dodge — nového Dodge, poznávací značky WX-2129, které je zaparkováno na druhé straně ulice; nechal rozsvícená světla — hlavní světla. Jestli je někdo z vás řidičem toho auta, zajděte si vypnout světla. Stojí na levé straně ulice, tady na Osmé ulici. Myslím si, že to je poznávací značka New Alabany, WX-2129, červený Dodge — nový Dodge, je to minimálně ročník 1959 nebo 1960 nebo něco kolem toho. Nedožvěděl jsem se, jestli to je někdo odsud nebo někdo cizí. Dobře. Už je to zařízení. To je dobře. No, neříkám, že na to zapomínají jenom ženy, protože se to stává i mně.

No, je to opravdu fajn, že tady můžeme být dnes večer znovu na bohoslužbě a prožívat skvělý čas společenství kolem Slova. Máte z toho radost? To je správné. Máme prostě nádherný a báječný čas. A teď důvěřujeme, že nám Bůh pomůže, abychom v tom mohli pokračovat. No, můj bratr šel a přinesl sem tabuli, ale je moc malá, nedosahuje dost vysoko. A tak se ji zítra pokusím připevnit tady nahoru — zavěsím ji trochu výš a udělám to tak, aby... Chtěl bych na ni nakreslit několik věcí, které bych chtěl vysvětlit, tak abyste si prostě byli jisti, že jste to opravdu pochopili.

² Bylo to včera večer nebo včera; moje malá dcera Sára... bylo to roztomilé. Maminka a já jsme se dívali na takový malý kus papíru, na který si zapisovala to, o čem jsem mluvil. A měla to všechno pěkně popořádku. Izaiáš a Matouše a všechno ostatní. A na samém konci toho archu papíru měla: „A smrt... hrob už v sobě nemá žádné vítězství a smrt přišla o své žihadlo.“ Je jí teď sedm let.

A potom místo *kniha* Zjevení měla napsáno „kniha Revolucí¹.“ No, to svědčí o tom, že ony se každopádně snaží něco pochopit, že ano? Myslím, že dcera bratra Collinse, která sedí tam vzadu, že ona také napsala revoluce, že ano? „Den revolucí“, jak říká bratr Neville. On s ní souhlasí. Myslím, že všichni to tak máme dělat.

Ano, prožíváme skutečně skvělý čas. Ach, Pán nám žehná! Šel jsem dnes ráno studovat do pokoje hned potom, co jsem zavedl děti do školy, a teprve před chvílí jsem z toho pokoje vyšel — měl jsem prostě nádherný čas.

¹ V angličtině dost podobná slova: *revelation* (zjevení); *revolution* (revoluce)

³ Včera večer jsem také studoval docela pozdě do noci a kolem půl třetí nad ránem přijeli nějací lidé ze severu. Probudili mě, abych se pomodlil za malou holčičku, která umírala. A jsem si jist, že Pán dovolí, aby se uzdravila. Oni jeli celou cestu až z Bedfordu v Indianě, aby předložili prosbu za tu malou holčičku, abych se za ni pomodlil. Ti dva lidé byli včera večer ve shromáždění, a jeli celou cestu zpátky a pak celou cestu zase sem a znovu celou cestu zpátky — cestovali pravděpodobně celou noc. A tak je to milé vědět, že lidé mají takovou důvěru a věří Bohu.

Ó, to je velký den, ve kterém žijeme. A teď očekáváme na ty církevní věky, abychom se prostě dozvěděli víc a víc. Snažíme se každý večer začít trochu dřív, abychom mohli brzo skončit. Je to tak pro vás lepší? To umožní lidem, kteří musí do zaměstnání, vrátit se domů, aby mohli jít do práce. Včera večer jsme byli hotoví asi pět nebo deset minut po deváté, nebo alespoň já jsem skončil. A tak...

⁴ Jsme rádi, že tady máme všechny tyto kazatele, kteří nás navštívili a jsou dnes večer s námi. Bratr Junior Jackson, bratr Carpenter a náš bratr tam z toho sboru a mnozí další, kteří tu sedí na pódiu a také v publiku. A dnes mi bylo řečeno, že můj velmi vzácný přítel, který byl se mnou na misijních polích, bratr Andrew a sestra Andrewová, z daleké Číny, že včera večer byli ve shromáždění.

⁵ Jak nádherný čas jsme spolu prožívali, když jsme byli minulý rok na Jamajce. Prožili jsme skvělý čas. Byl jsem i u nich doma, a ach! Zajímalo by mě, jestli bratr a sestra Andrewovi jsou dnes tady ve shromáždění? Tato budova není postavena prostě správně, tak aby... Ano, sedí tam daleko vzadu. Jsem zvědav, jestli byste, bratře a sestro Andrewovi, mohli udělat to, že se postavíte, jenom na okamžik. Pán vám žehnej.

Jsme velice rádi, že vás můžeme vidět, bratře a sestro Andrewovi. Minulý rok, když jsem tam byl, jsem je pozval, aby přijeli. No, neřeknu to, když jsou tady... chtěl jsem říct něco víc, ale teď to říkat nebudu. Ale oni jsou to, čemu já říkám opravdoví misionáři. Pokud tu budou zítra večer, dejte jim prostor, aby mohli něco říct předtím, než sem přijdu. Chci, abyste slyšeli, co to znamená opravdové misijní pole.

⁶ Když byli tam v dalekém vnitrozemí, že neměli vůbec nic, co by... No, myslím si, že tam ve vnitrozemí byli roky a roky a roky a vůbec neviděli auto nebo vlak nebo něco jiného, po celá dlouhá léta. Ale jak sestra dělala chleba z... jak ho zadělávala a... no, to je opravdový misionář. Bratr Andrew měl jehlu a nit a byl lékařem. Musel je posešívát,

když si udělali tržné rány. A myslím si, že když nějaké dítě přicházelo na svět, sestra Andrewová byla pravděpodobně porodní asistentkou a bratr Andrew lékařem. Oni na ně prostě spoléhali.

⁷ A pak, když misie z Anglie, Letniční misie z Anglie řekla, že jsou příliš staří, aby se mohli vrátit na misijní pole... Jen vám chci říct, nakolik oni jsou misionáři. Oni si neobstarali žádnou lenošku, aby si sedli. Odjeli rovnou do své domoviny zpátky na Jamajku a pokračují tam v současné době jako misionáři. Bratr Fred Sothmann a já jsme měli tu výsadu, že jsme je mohli navštívit v jejich domě a být u nich na návštěvě. A jak milý čas jsme spolu prožili — zachovali se tak mile, jak to jen mohou křesťané udělat.

⁸ A říkám vám, neříkám to, abych... Raději bych dal poupě růže teď, než věnec když odejdou. Říkám vám, jsou to opravdoví křesťané. A řekl jsem manželce, že sestra Andrewová byla jednou z nejmilejších a nejlaskavějších křesťanských žen, jakou člověk mohl kdy potkat. Ona je prostě... její charakter je zformován na charakter Kristův. A charakter bratra Andrewa také. A určitě chci, pokud jste je všichni viděli, když před chvílí povstali, aby jim celé shromáždění potřásl rukou a abyste od nich něco slyšeli, dřív než odjedou.

A zítra, dá-li Pán, zítra večer se chystáme začít ten druhý věk církve. Dnes večer začneme prvním věkem církve. Jsem si jist, že Pán má pro nás připraveno nějaké požehnání. A pamatujte, jak jsem už řekl předtím, někdy, co se týče teologie, můžeme ohledně těchto věcí mít jiný názor. Většinu z mých dat jsem vzal od věrohodných historiků, kteří opravdu nemají zájem se postavit na jednu nebo druhou stranu. Oni jednoduše zaznamenali skutečnosti, ať to bylo cokoli, co ty církve udělaly. A samozřejmě, tu Božskou část toho výkladu, tu se tam snažím umístit já sám, nejlépe jak umím.

A někdy, pokud mluvím trochu ostře nebo přísně, nebo něco takového, já to tak nemyslím. Každý, kdo mě zná, to ví — že to není můj úmysl. Já jen chci... Ale kvůli tomu, aby moje pointa „pevně držela“, je to prostě jako když zatlukáte hřebík do prkna. Pokud ho tam jen tak přichytíte, tak držet nebude. Musíte ho pořádně zatlouct a zahrnout, aby držel. A to je to, co se snažím dělat. To není to, že se snažím vyjádřit nesouhlas, protože já hovořím ke všem denominacím a tak dále. A proto to není... to...

⁹ Vždycky jsem říkal *ten příklad* o značkování dobytka... Vzpomínám si, jak jsem jednoho dne před lety seděl v *sedle*, bylo to v době jarního shánění dobytka, když jsme vyháněli dobytek do lesa. A

já jsem pomáhal ten dobytek vhánět na místo, kterému říkají pastevní plot, tam kde Sdružení Herefordu vypásá údolí řeky Troublesome. A já jsem tam seděl s nohou přes sedlo a sledoval jsem toho rančera, jak pozoruje ten dobytek procházející mezi tím oplocením. Musíte mít... Když chcete jít na pozemky, které jsou statním majetkem, musíte být schopni usušit tunu sena, dřív než na pastvu můžete vyhnat jediný kus dobytka. A každý rančer usuší tolik sena, kolik má krav. Pak je tam mohou vyhánět.

10 No, ten dobytek tamtudy procházel a měl na sobě různá označení. Některý z nich měl písmeno X; pan Grimes, který byl hned vedle nás měl šikmé T-T, na konci sešikmené. Byla tam také značka ležaté K, u horního toku řeky Troublesome. Naše značka byla krutí stopa. A těsně pod námi měli trojnožku. A tou bránou procházely různé druhy značek.

11 A já jsem si všiml, že ten rančer si těch značek moc nevšímal. Vůbec se na ně nedíval. Některé krávy měly ty značky na levé straně, takže tu značku ani neviděl. A tak on ty značky prostě nesledoval. Ale v jedné věci si byl jistý: že tamtudy neprošla žádná kráva, pokud v uchu neměla krevní značku. Musel to být čistokrevný Hereford, jinak ten kus nemohl do toho lesa jít. Na tom označení ani tolik nezáleželo, ale jednalo se o ten krevní štítek.

2. Mojžíšova 12:13

12 A já si myslím, že právě tak to bude u soudu. Nebude záležet na značce, kterou jsme nosili, ale On bude hledat ten krevní štítek. „Když uvidím krev, minu vás.“ [Bratr Branham hovoří s nějakým bratrem o mikrofonu.]

No, dnes večer se budeme znovu snažit skončit dost brzy, abychom mohli zítra večer znovu přijít a věnovat se těmto věkům. A řeknu vám, je to pro mě tak těžké počkat s některými z těch velikých věcí, které leží tam dál na okraji té cesty — snažím se je prostě všechny přinést v průběhu jednoho večera. Víte, taková je trochu moje povaha, ale musíme se prostě trochu držet zpátky až do daného večera.

13 No, dřív, než otevřeme tuto velkou Knihu, přemýšlím, jestli bychom nemohli na chvíli povstat, abychom změnili polohu, když se postavíme, *samozřejmě* ti, kteří mohou. A skloňme s úctou své hlavy ke sloům modlitby.

Jan 14:4

14 Náš nebeský Otče, znovu přistupujeme ke Tvému velkému svatému trůnu a přicházíme bez pochybnosti v naší víře, protože...

Přicházíme kvůli tomu, že jsme byli vybidnuti, abychom přišli. Nemohli bychom říct, že přicházíme ve jménu nějaké konkrétní církve nebo denominace; nebo ve jménu této církve nebo v našem vlastním jménu, protože ohledně toho bychom si nebyli jisti — jestli by se nám v tom případě dostalo slyšení u Boha nebo ne. Ale když nám Ježíš řekl: „Pokud budete o cokoli prosit Otce v mém jménu, já to udělám,“ pak víme, že pokud přicházíme v Ježíšově jménu, Ty nás vyslyšíš, Otče.

Jsmo tak potěšeni tím, co čteme o těch mučednících v minulosti, jak oni zpečetovali svá svědectví svou vlastní krví. A to, Otče, způsobuje, že cítíme, že toho v dnešní době děláme tak málo. A prosím Tě, Pane, abys nám odpustil naši nedbalost, kterou pocítujeme ohledně Tvých záležitostí. A prosíme, abys nás čerstvě pomazal, když budeme číst z Tvého Slova a budeme vidět to utrpení, kterým procházeli v těch minulých dobách, aby mohlo vzniknout *tělo* té veliké vykoupené církve živého Boha.

15 A prosím Tě, nebeský Otče, abys skrze mě dnes večer mluvil, protože nevím, co mám říct. Já prostě očekávám a prosím touto modlitbou, protože se nacházím v Boží přítomnosti v Jeho církvi. A prosím, aby Duch svatý, který spočívá na těchto lidech, dnes večer spojil své síly a zatřásl Evangeliiem v každém srdci, aby nám dal nové místo a novou naději pro ten věk, který přichází. Vyslyš, Pane, protože my vidíme ten fíkový strom, jak vypouští pupeny a Izrael se stává národem a dny pohanů pohasínají a jsou sečteny.

A my očekáváme na příchod toho velkého vykupitele, našeho Pána Ježíše Krista. Projdi se, Pane, mezi námi; jak už bylo dnes večer řečeno, že Ty se procházíš uprostřed těch svíců. A tak se dnes večer procházej uprostřed nás, Pane, a varuj naše srdce před tím zlem, které je před námi a dej nám porozumění Tvého Slova, protože o to prosíme v Ježíšově jménu. Amen. Můžete se posadit.

16 Tak jak jsem už řekl, každý den se snažím si na papír poznamenat tolik, kolik jsem schopen ohledně období a míst, a tak dále, protože se jedná o historické události, ke kterým přistupujeme. To byla historie. A když to rozebíráme, jsou to také vzorce pro *tento* čas.

Tedy, v neděli ráno a v neděli odpoledne, nebo spíš v neděli večer, jsme měli skvělý čas. Jsem si jistý, že ano. Já osobně ano.

Zjevení 1:8; Zjevení 22:16

17 A ze Zjevení... Čím se tedy zabýváme? Zjevením Ježíše Krista. A co jsme zjistili? Že Bůh ukázal toto zjevení a *ukázal*, kým On byl. První

věc, kterou zjišťujeme ze všech zjevení, je, že Bůh oznámil, kým byl — že Ježíš nebyl žádnou třetí osobou trojice; On byl plností trojice. On byl jak Otce, tak Synem, tak Duchem svatým. A to bylo to zjevení. Čtyřikrát říká v této jedné kapitole, že je všemohoucím Bohem, tím, který byl, který je a který má přijít, ten kořen a potomek Davidův.

A teď tedy zjišťujeme, že se v těchto věcech budeme snažit celou tu záležitost objasnit, protože nevím, kdy to budeme moci ještě vůbec znovu slyšet — možná už nikdy — až do doby, kdy čas už nebude a pohasne ve věčnosti.

A teď, tak jak říkám, může být mnoho bratrů, učitelů, mnohem víc způsobilějších, aby to řekli lépe než já, a možná by k tomu také dokázali přinést lepší výklad. Ale Bůh to položil na mé srdce, abych to udělal, a proto bych byl pokrytcem, kdybych neřekl přesně to, co považuji za správné, rozumíte.

Skutky 20:27, 31

18 A tak chci, aby to vždycky bylo před Bohem jasné, že jsem se tomu nevyhýbal, jak řekl Pavel, abych vás dnem a nocí se slzami varoval, aby církev mohla být na svém místě. A pokud bude někdo ztracený, jeho krev nebude na mých rukou, protože já chci být v této době prost krve všech lidí. A tak, pokud se s tím nebudete shodovat, no, je to prostě milým přátelským způsobem, bude to úplně v pořádku. Tedy... ale možná Pán zjeví něco, co nám všem společně pomůže.

Tedy, první věc, kterou vidíme, je, že On zjevil sám sebe. Teď rozumíme, kým On byl.

19 A teď, když pokračujeme; ohledně toho, když jsem se vyjádřil, o tom pokropení a křtu ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého, že to je katolický křest, a ne protestantský nebo novozákonní křest, doufám, že jsem to udělal dostatečně srozumitelně. A prosil jsem, aby mi kdokoli ukázal nějaký text Písma, kde byl někdo někdy v Bibli pokřtěn — nebo až do Laodicejského koncilu, kde zorganizovali Katolickou církev — kde byl někdo někdy pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého; prosím přijďte a ukažte mi to; a já si pověším na záda cedulku „falešný prorok“ a budu takhle chodit po ulici. No, neudělal jsem to proto, abych se zachoval nějak tvrdě, ale jen abych vám ukázal, že je to pravda, rozumíte.

20 A teď. Tedy, Bible Ho tady zjevuje, že je všemohoucím Bohem v těle mezi námi, vidíte. Žádný Otec, Syn, Duch svatý. To nejsou tři bohové nebo jeden Bůh rozdělený na tři místa. Je to jeden Bůh, který

působil ve třech úřadech: v Otcovství, v Synovství a v Duchu svatém; Bůh snižující se z Edenské zahrady usilující si udělat cestu zpět do lidských srdcí, aby mohli žít a byli znovu s Ním syny a dcerami Božími. Bůh nad námi, Bůh s námi a Bůh v nás. V tom je ten rozdíl, vidíte.

Zjevení 1:3; Zjevení 22:19

²¹ A teď ty věci... A Bible to zjevuje a říká to důsledně v té 1. kapitole knihy Zjevení, která je jedinou knihou v Bibli (v Novém zákoně, v celém kánonu Nového zákona), je to jediná kniha, na kterou Ježíš položil svou pečeť. A On na jejím začátku řekl: „Blahoslavení ti, kteří to čtou a ti, kteří to poslouchají.“ A na konci řekl: „Pokud z toho někdo nějakou část odejme nebo k tomu něco přidá, jeho část bude odňata z knihy života.“ A proto je to prokletí pro každého, kdo by z toho něco odebral.

²² To je úplné zjevení Ježíše Krista. A tak, jestli z Něj děláme tři, víte, co nás čeká, rozumíte. Vaše jméno bude odstraněno. A nikdo, žádný protestant, žádná církev na začátku nevěřila ve tři bohy. Byla to velká sporná otázka na Nicejském koncilu a oba směry se dostaly na tenký led, tak nějak bychom to mohli říct. Trinitariáni, ti trojiční lidé, kteří věřili v trojici, z čehož se nakonec zformovala Katolická církev, oni dospěli k úplné trojici — udělali z Boha tři osoby. A byl tam někdo, kdo věřil, že Bůh je jeden, a oni odešli na druhou stranu a stali se unitariány. Ale oba jsou na omylu.

²³ Bůh... Ježíš nemohl být svým vlastním otcem; a stejně tak Ježíš nemohl mít otce a tvořit s Ním tři Bohy. To by nemohlo fungovat, protože pokud má otce, a otec je jinou osobou vedle Něj, v tom případě měl... a Duch svatý je ještě někdo další, tak byl nelegitímním dítětem.

²⁴ Bible říká, že Duch svatý byl Jeho Otcem. A jestliže my máme Ducha svatého, pak by to nebyl ten Duch svatý — je to Otec v nás pod jménem Ducha svatého, který v nás používá ten úřad. Protože kdysi byl v člověku, a byl nazván „Duchem“, a vrací se zpět, a teď je v nás. Ten stejný Jahve Bůh, rozumíte. Neexistují žádní tři bohové.

²⁵ Tři bohové, to je pohanská a barbarská záležitost, ale bylo to prosazeno. A pokud vydržíte celý týden bez zaujatosti a budete to sledovat, vezmete to *do historie*... Vezměte si ty samé dějiny jako já nebo jakékoliv dějiny. Jen... dozvíte se to. Všichni historici jsou v tom zajedno. Historici nemají nic společného s nějakou stranou. Oni mají zájem jen o to, aby uvedli fakta, to, co se stalo.

²⁶ A všimněte si, jak ta věc proklouzla dovnitř skrze Luthera a projevila se skrze Wesleye; a pak byla odhalena v těch posledních dnech — křest ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Jen sledujte, kde se to dostalo do Katolické církve; v těch temných věkách to prošlo skrze Luthera a dál skrze Wesleye, ale mezi Wesleyem a Laodiceou na konci to mělo být vystaveno na světlo. Je to tak.

²⁷ Tedy... a to jsou celé dějiny, a nejenom dějiny, ale je to Bible. A teď, dnes večer přistupujeme k sedmi věkům církve, které byly sedmi církvemi nacházejícími se v Malé Asii v době, kdy byla sepsána tato kniha. A tyto církve v této době musely mít charakteristické vlastnosti těch církevních věků, které měly nastat, protože tam bylo víc církví než jenom tyto — v té době tam byla kolosská církev a mnoho dalších. Ale Bůh vybral tyto církve kvůli jejich charakteristickým vlastnostem.

Zjevení 1:13, 20

²⁸ Zjišťujeme, že On stál uprostřed těch sedmi zlatých svícňů a měl v ruce sedm hvězd. A těch sedm hvězd... On řekl ve 20. verši 1. kapitoly, že to jsou andělé těch sedmi církví. No, v Bibli tomuto zjevení nerozuměli, protože k čemu by jim to prospělo bdít a očekávat, kdyby věděli, že ještě budou tisíce let, než přijde Ježíš? Jim to nebylo dáno.

²⁹ A já to říkám vám, lidem, kteří jste zde, vám katolíkům a vám luteránům, vám metodistům a tak dále, to nebylo dáno Martinu Lutherovi, to světlo, které máme na Slovo dnes. Nebylo to dáno ani Johnu Wesleyovi. John Wesley kázal posvěcení, které Luther vynechal. A to světlo přichází, když je nám to světlo potřebné. Bůh to říká, ale není nám to otevřeno, protože to je skryto před našima očima až do toho dne, kdy je to Bůh schopen zjevit.

³⁰ Jsem zvědavý, jaké to bude, až my odejdeme. Jsem přesvědčen, že je mnoho a mnoho dalších věcí, o kterých nemáme ani tušení. Je to tak. Je tu sedm pečeti, pokud prostě vezmeme celou knihu Zjevení, která je zapečetěna na zadní straně té knihy. To jsou věci, které v této knize nejsou ani napsány. A ty pečete mají být otevřeny v průběhu tohoto věku církve a má být oznámeno těch sedm posledních Božích tajemství. Ó, rád bych se tomu věnoval celou zimu a prošel tím. Ano, přátelé. Těch sedm věků církve...

Daniel 12:4; Zjevení 10:4, 7

³¹ Když Daniel slyšel těch sedm hromů, a... a bylo mu to zakázáno... a Jan ty hlasy slyšel a tato kniha byla zapečetěna. A zadní strana této knihy byla zapečetěna sedmi pečeti. Ale ve dnech těchto pečeti, když budou otevřeny, tajemství Boží bude ukončeno. Jinými slovy: Bůh bude

poznán svou Církví ne ve třech osobách, ale jako jedna osoba. Tajemství Boha bude zjeveno. A když to bylo úplně zjeveno, pak bude církvi otevřeno těch sedm tajemství; protože tehdy bude církev žít pod inspirací Ducha svatého — a On se v ní bude pohybovat a bude ukazovat svá znamení dokazující, že žije a je uprostřed nás, že žije mezi námi. A my pak budeme uctívat toho živého Krista, který je mezi námi.

Zjevení 3:17

32 Nikdy nevyhlízejte velké církve a velké věci. Když se dostaneme do toho letničního věku, pak zcela určitě uvidíte, kde se ztratili. Samotná církev „Laodicea“ znamená bohatá, která nic nepotřebuje; a přitom je nahá a politováníhodná, slepá, ubohá a neví o tom, vidíte. Oni odešli za těmi velkými penězi a budovami a vším možným; zatímco církev, to byli pro svět vždycky ti vyvrhelové na zemi, nenávidění všemi lidmi, vyhánění; žili, kde jen mohli.

Zjevení 11:37

33 Čtete epištolu k Židům 11. kapitolu a vezměte z ní posledních šest nebo osm veršů — jak se tamti lidé potulovali v pustinách a oblékali se do ovčích a kozích kůží, a strádali a byli utiskováni a týraní. Jak v ten soudný den naše svědectví oproti jejich obстоjí, vidíte, těch lidí v tamtom dni?

Tedy, v tomto církevním věku; máme sedm církví. No, chtěl bych je umístit na jejich místo. Myslím, že to odsud neuvidíte. Možná, pokud to někdo uvidí... spíš o tom pochybuju. Ale pokusím se tady udělat (vím, že ti, kteří sedí tady dole, to neuvidí), *nakreslit* „Sedm věků církve“. Budu to držet v ruce, abyste to pochopili.

Marek 16:15, 17

34 To začíná... ta církev začala o Letnicích. Může to někdo popřít? Nikoliv. Církev začala o Letnicích s letničním požehnáním a byla ustanovena Ježíšem Kristem, aby pokračovala až do posledního dne s tím stejným poselstvím a s tím stejným požehnáním, které v ní působí. Jeho posledním pověřením pro Jeho církev je Marek 16: „Jděte do celého světa, kaďte Evangelium... tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří...“ Kam? Do celého světa. Komu? Každému stvoření, černému, hnědému, žlutému, bílému, jakékoliv to stvoření je. „Kaďte Evangelium každému stvoření. Tato znamení budou provázet ty, kteří budou věřit...“

No, dnes večer u toho skončíme, dnes večer se do toho začneme jen „zařezávat“. A každý večer z toho usekneme větší kus, dokud se nedostaneme do našeho vlastního věku církve.

³⁵ No, zjišťujeme, že to bylo Jeho pověření. Tedy, ten první věk církve, to byla církev z Efezu. Druhý věk církve byla Smyrna. Třetí věk církve byl Pergamon. Čtvrtý věk církve byla Thyatira. Pátý věk církve byly Sardy. A šestý věk církve byla Filadelfie. A sedmý věk církve byla Laodicea.

³⁶ První věk církve začal kolem roku 53 po Kristu, když Pavel založil církev v Efezu. Během své misijní cesty založil církev v Efezu, Efezskou církev, a byl jejím pastorem, dokud nebyl v roce 66 stat; to jej dělá na dobu dvaadvaceti let pastorem Efezské církve. Po jeho smrti, jak je nám řečeno, že svatý Pavel... nebo svatý Jan teolog se stal pastorem té církve a přivedl ji až do tohoto věku. A tato církev trvala až do roku 170.

³⁷ Pak, po Efezském věku církve, od 53. roku po Kristu do roku 170 po Kristu, pak začal Smyrnenský věk církve, který trval od roku 170 po Kristu až do roku 312 po Kristu. Pak nastoupil Pergamonský věk církve a Pergamonský věk církve začal v roce 312 a trval do roku 606 po Kristu. Pak nastoupil Thyatirský věk církve a církevní věk Thyatiry začal v roce 606 a pokračoval do roku 1520, to jsou temné věky.

³⁸ A pak v roce 1520 začal Sardský věk církve a trval až do roku 1750, byl to věk Lutherský. A potom od roku 1750, ten další církevní věk, to byl věk Filadelfský, Wesleyův věk. On začal v roce 1750 a trval do roku 1906. A v roce 1906 začal Laodicejský věk církve, a nevím, kdy skončí. Ale předpovídám, že to bude do roku 1977. Předpovídám; ne že mi to řekl Pán, ale předpovídám to na základě vidění, které mi bylo ukázáno před několika lety, a pět z těch věcí (ze sedmi) se už stalo, okolo...

³⁹ Kolik z vás zde ve sboru si vzpomíná na to vidění? Jistě. Bylo řečeno dokonce i to, že v těchto posledních volbách bude zvolen Kennedy; a jak ženám bude dáno volební právo; jak Roosevelt přivede svět do války; jak Mussolini půjde proti Etiopii, že to bude jeho první invaze, a jak ji zabere. A že to bude konec. A potom, že zemře. A jak povstanou tyto veliké izmy a všechny budou pohlceny komunizmem — hitlerizmus a Mussolini a nacizmus a tak dále, a všechny ustoupí komunizmu.

⁴⁰ Jedenáct let předtím bylo řečeno, že my půjdeme do války s Německem a Německo se opevní za betonovou pevností — Maginotovou linií. A přesně to se stalo. Pak bylo řečeno, že potom se stane, že věda udělá tak velký pokrok, že dokonce zkonstruují auto... Ta auta budou celou dobu stále víc připomínat tvar vejce. A to vidění bylo

sděleno přímo tady, kde teď stojí Církev Kristova, vedle starého sirotčince. Tehdy tam bydlel Charlie Kern, možná že tu dnes večer je.

41 Stalo se to jednoho nedělního rána, kolem sedmé hodiny. A bylo pak řečeno, že se stane, že vymyslí auto, které nebude muset mít volant. Bude řízeno nějakou jinou silou. Oni ho už teď mají. Teď už to mají — magnetickou sílu, radarové ovládání. Oni dokonce ne... jen nastaví radar tam, kam chcete jet. Ono vás tam dopraví. Nemusíte ho řídit.

42 No, a bylo tam také řečeno, že v té době povstane ve Spojených státech významná žena. A ona byla nádherně oblečená, ale měla kruté srdce. A v závorkách k tomu vidění, je to už na zažloutlém papíru, tam mám uvedeno „možná se jedná o Katolickou církev“. A ženám bude dovoleno volit, a to přispěje k tomu, že pro tento národ bude zvolena nesprávná osoba — a to je to, co udělaly. Přesně tak. Ano, bylo řečeno, že to bude začátek. A další věc, která byla řečena — hned po tom jsem viděl tento národ, jak z něj vystupoval dým, byl výbuchem úplně zničený.

43 No, jestli se tamty věci staly, stane se i tahle další. Jsme... A proto jsem dnes večer tady a snažím se tyto věci přinést a přednést je těmto lidem v Jeffersonville, protože se chystám brzy znovu odjet na misijní pole a nevím, kdy nastane čas, kdy budu odvolán nebo vychvácen. My to nevíme. A chci si být jistý, že jsem umožnil církvi poznat hodinu, ve které žijí, protože všemohoucí Bůh mě za to bude vést k zodpovědnosti.

Zjevení 1:20

44 Tak tedy, každá z těchto církví, na základě Písma měla anděla a ten anděl byl... Kolik z vás ví, co znamená anděl? Je to posel. Posel. A těch andělů bylo sedm, k sedmi církvím — to znamená sedm poslů. No, a v Jeho ruce se nacházely hvězdy. A v Jeho ruce těch dvanáct... těch sedm hvězd, které měly odrážet světlo Jeho přítomnosti v tom dni, kdy byla noc, ve které jsme žili; tak jako hvězdy odrážejí na zemi slunce, které způsobuje, že svítí, abychom mohli chodit a pohybovat se v nočním čase.

45 No, dále zjišťujeme, že v průběhu tohoto času, že jeden každý z těch andělů měl svou pozici a místo. A, bratři, dnes večer se k tomu nedostaneme, protože... My známe anděla toho prvního věku církve; ale bude to záhadná a nádherná věc najít a vytáhnout před vámi z historie andělů těchto dalších církví.

46 Andělem první církve byl svatý Pavel. On ji založil, byl Božím poslem. Andělem Efezské církve byl svatý Pavel. Ta církev...

⁴⁷ A proto jsem... No, ohledně těch dalších můžete nesouhlasit, ale já jsem proseděl *celé* dny a dny pod inspirací, dokud jsem nepocítil, že mě Duch svatý zasáhl a pomazal mě k tomu. A proto to vím. Pokud jste historici, sledujte tyto muže, kteří byli vybráni. Ti muži, které tu mám a na základě zjevení vím, že byli anděly církve, oni měli tu stejnou službu jako ti na začátku. A ta služba se nemůže změnit. Ona musí zůstat letniční po celou dobu.

⁴⁸ No, historici, kteří tu sedí, se mnou ohledně tohoto muže nebudou souhlasit. Ale ohledně Smyrnenské církve — byl to Ireneus, o kterém vím, že byl andělem tamtoho dne. Polykarp — mnozí z vás by řekli, že to byl spíše Polykarp. Mohli byste říct, že jím byl on. Ale Polykarp lnul více k organizaci a k nastávajícímu katolickému náboženství.

⁴⁹ Ale Ireneus byl mužem, který mluvil v jazycích a měl Boží moc a provázela ho znamení. On byl Božím andělem světla. Tímto světlem zastínil Polykarpa, který byl ukřižován, anebo zavražděn, on byl zavražděn. Ireneus byl jedním z jeho žáků, a Polykarp byl žákem svatého Pavla... nebo svatého Jana. A pak Ireneus zaujal své místo a přinesl to světlo.

⁵⁰ A andělem světla Pergamonu byl veliký svatý Martin. Nevěřím, že kdy na zemi žil větší muž, s výjimkou Ježíše Krista, než byl svatý Martin. Pokud se jedná o moc — přišli k němu vrazi, aby mu stali hlavu. On věřil ve znamení a zázraky a letniční požehnání. A když přišli a chtěli ho zavraždit, odhrnul si plášť a nastavil jim krk. A když ten vrah vytasil meč, aby mu usekl hlavu, Boží moc ho od něj úplně odstrčila a on se k němu připlazil a prosil o odpuštění. Amen. On byl andělem té církve.

⁵¹ Jiné věci, sledujte jak on... oběsili jednoho z jeho bratrů. A on šel a snažil se ho najít, aby zjistil, co se stalo. A když tam přišel, zjistil, že ho oběsili. Ležel tam mrtvý s vypoulenýma očima. On k němu přistoupil, padl na kolena a položil na něj své tělo a modlil se asi hodinu k Bohu. A Boží moc na toho muže sestoupila a on se postavil, chytil ho za ruku a takhle s ním odešel.

⁵² Popisují to dějiny, úplně stejně jako *píší* o Georgovi Washingtonovi, Abrahamu Lincolnovi, a dalších. To je historie. Ano, přátelé, svatý Martin byl andělem této Pergamonské církve, která... ta provdaná církev, je potom přivedla do katolicizmu.

⁵³ Andělem Thyatirské církve byl Kolumba. Andělem Sardské církve, té mrtvé církve... Slovo „Sardy“ znamená mrtvý — ona přišla ve

jménu, ale ne v Jeho jménu — máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvá. Sledujte, jak v té době přišli s tím křtem, vidíte; vyšli z toho. Anděl Sardské církve byl Martin Luther, ten první reformátor.

54 Andělem Filadelfské církve byl John Wesley, ten posel. A anděl Laodiceiské církve není ještě znám. Jednoho dne se to stane, ale on možná... na zemi. „Kdo má uši...“ [Prázdné místo na pásku.] ...ví, že to je věk, ve kterém žijeme. Bůh ho za to bude soudit.

No. Teď si všimněte, chceme se teď dostat k místům Písma, zpět k tomu prvnímu věku církve. No, chtěl bych... mám tu několik stručných poznámek a chtěl bych, abyste pozorně poslouchali.

55 Ta první církev, Efezská církev, skutky této církve, to, za co je Bůh odsoudil, to byly skutky bez lásky. Jejich odměnou byl strom života. Smyrnenská církev byla církví pronásledovanou — procházela soužením. Její odměnou byla koruna života. Ta třetí církev, Pergamonská: to byl věk falešné nauky, satanské lži, založení papežské vlády, manželství církve a státu. Odměnou byla skrytá mana a bílý kámen. Thyatirská církev byla církví papežského svedení, to byly temné věky. Odměnou byla moc a vláda nad národy a jitřní hvězda. To byla ta nepatrná menšina, která tím prošla.

56 Sardská církev, to byl věk reformace, velký misijní... ne misijní, ale ta skrytá jména. Oni měli svá vlastní jména. Odměnou byl bílý šat a jméno v knize života, které se dostane na řadu u soudu. Jednoho dne jsme to probírali, tu knihu života. Vy máte být souzeni z knihy života. Svati jsou přeneseni a vzati bez toho. Oni tím neprocházejí.

57 Věk Filadelfské církve byl věkem bratrské lásky, byl věkem velkého pověření a velkým misijním věkem — otevřenými dveřmi. A odměnou byl sloup. Zjevení Božích jmen se mělo stát v průběhu tohoto věku, když to vyšlo na světlo kolem roku 1906. Dobře.

Zjevení 3:17

58 Laodiceiský věk byl vlašnou církví, bohatou, vzrůstající, co se týče majetku, která nic nepotřebovala, ale byla ubohá, chudá, slepá, politováníhodná a nahá. A odměnou bylo usednout na trůn s Pánem, pro ty, kteří v tom věku zvítězili.

A teď, abychom to dnes večer rozebrali a ukázali vám trošku z toho v průběhu dnešní večerní bohoslužby, vezmeme si 2. kapitolu, ten první věk církve.

No, On je zjevený a my víme, kým je. On je Bůh.

⁵⁹ Ten věk církve začal, jak jsem už řekl, kolem roku 53 a trval do roku 170. Za a): město Efez bylo jedno ze tří největších měst v Asii, často je nazýváno třetím městem křesťanské víry. Prvním byl Jeruzalém, druhým Antiochie a třetím Efez. Za c): Bylo to město velkého obchodu a řemesla. Za e): Bylo pod nadvládou Římanů. Za f): Jazykem byla řečtina.

⁶⁰ Historikové věří, že Jan, Marie, Petr, Ondřej a Filip tam byli všichni pohřbeni. A Efez byl znám svou nádherou. Křesťanství v Efezu bylo v místě, kde žili v Efezu Židé a bylo tam založeno kolem roku 53 nebo 55 po Kristu. Křesťanství tam bylo zaseto svatým Pavlem. Později strávil svatý Pavel v Efezu tři roky. Pavlovo vyučování mělo na věřící v Efezu velký vliv.

⁶¹ Další věc — prvním biskupem Efezské církve byl Timoteus. Pavel této církvi v Efezu psal. V Pavlově době to byla velká církev. Efez znamená... To samotné jméno znamená „nechat si ujít, polevit, odpadnout.“ Bohem je nazvána „odpadlou církví“.

Bůh nejdřív uznává jejich skutky, jejich práci a jejich trpělivost. Bůh je *ale* pokáral za jejich život, za to, že opustili svou první lásku, za odpadlictví a za to, že už nejsou nositeli světla.

⁶² Efez nebyl svedenou církví. On padl kvůli sobě, protože nezůstali v dokonalé lásce. Ovoce Efezu můžeme shrnout takto: nedostatek lásky je přivedl k odpadnutí. Zaslíbení jsou tato: pro vítěze je zaslíben Ráj, pro svaté v Efezu, v tom věku církve, jim bude dán strom života.

⁶³ Tady je nádherná věc. Strom života je zmíněn třikrát v 1. Mojžíšově a třikrát ve Zjevení. Když je o něm zmínka v 1. Mojžíšově poprvé, bylo to v Edenu, a tím stromem byl Kristus. Třikrát je zmíněn ve Zjevení, byl to Kristus v Ráji. Ó, to je bohaté. Ať je Pán požehnán.

Zjevení 2:1

⁶⁴ Ted' začneme v 1. kapitole o Efezu... nebo v 1. verši 2. kapitoly, tu Efezskou církev:

„Andělu církve v Efezu napiš: Toto praví Ten, který drží ve své pravici těch sedm hvězd, který se prochází uprostřed těch sedmi zlatých svícňů.“

Zj 13:8

⁶⁵ V té době je poslem Jan. A Ten procházející se uprostřed sedmi zlatých svícňů byl Ježíš Kristus, všemohoucí Bůh. Co On dělá? On neřekl, že se procházel uprostřed jednoho svícnu. On se procházel uprostřed všech. Co to znamená? Že On je tím stejným Bohem včera, dnes i navěky, a v každém věku církve vůči každému věřícímu. On přichází se

svým Duchem svatým do každého věku a ke každé osobě — tentýž včera, dnes i navěky.

⁶⁶ Drží ve své pravici — „pravá ruka“ znamená Jeho autoritu a moc — drží ve své pravé ruce [má pod kontrolou] těch sedm poslů k těm sedmi věkům církve. Ó, to se mi líbí, vidět Ho, jak se prochází těmi věky církve, Krista, který se dává poznat svým lidem v průběhu těch temných věků, v průběhu každého věku; zatímco církev se stala formální a sešla na scestí, a někteří odešli jedním směrem a druzí jiným. Ale ta malá menšina církve se stále držela a Kristus na ně působil a potvrzoval své Slovo; zatímco ona se „vine“ kupředu. Je to tak jednoduché uvidět, proč dnes máme to, co máme, když začnete tyto věci studovat.

⁶⁷ No, na začátku (myslím, že všichni... pokud to můžete tady v téhle výšce vidět), tady je jeden církevní věk. To jsou Letnice. Druhý církevní věk, třetí, čtvrtý, pátý, šestý, sedmý církevní věk. Jestli si toho opravdu dobře všimnete, ta církev začala o Letnicích. Kolik z vás tomu věří? Vidíte, co se stalo o Letnicích? Pak tu církev pozorujeme, jak pokračuje dál. Začíná se to prostě trochu vytrácet, a dál a dál, po trošce, a takhle dál, když ta opravdová věrná církev ustupuje.

Matouš 18:20; Matouš 24:22

⁶⁸ No, Kristus... nezáleží na tom, jak je ta církev malá: „Kdekoli se shromáždí dva nebo tři v mém jménu, tam já budu uprostřed nich.“ A když jsou spolu shromáždění, tak v čem? Ve jménu metodistů? Ve jménu baptistů? Ve jménu letnicích? Ve jménu Ježíše. Kdekoli jsou dva nebo tři shromáždění, bez ohledu na to, jak je jich málo. A v poslední době jich bude tak málo, takže On řekl, že bude muset rychle přijít, a to dílo zkrátit, jinak by pro vytržení nebylo zachráněno žádné tělo. „Kdekoli jsou dva nebo tři shromáždění v mém jménu...”

⁶⁹ Tedy, ti první apoštolové. No, vidíme, že toto je začátek, Letnice. On se prochází kolem. Ten stejný velký Bůh, ta stejná veliká znamení se měla dít v průběhu všech těchto věků, protože On se procházel uprostřed každého věku. A čemu žehná? Svému lidu, který je shromážděn v Jeho jménu. Rád bych, abyste toto sledovali, když budeme tou církví procházet. Tato církev měla Ježíšovo jméno. Tato církev měla Ježíšovo jméno. Tato církev měla Ježíšovo jméno, a tato církev ho ztratila.

⁷⁰ Tato církev vyšla, ten luteránský věk „se jménem, že žiješ, ale jsi mrtvá,²“ a pokračuje dál až do konce tohoto věku. A mezi tímto věkem

² Zjevení 3:1: *Máš jméno, že jsi živý, ale jsi mrtvý.*

a tímto věkem jsou umístěny otevřené dveře, které to jméno přinášejí znovu zpět do církve. No, sledujte to a uvidíte, jestli se to zakládá na pravdě, když vcházíme do těch míst Písma... mezi těmi věky...

Zítřka večer se to pokusím dát sem nahoru, abychom to všichni mohli vidět, a možná sem odpoledne přijdu a nakreslím něco z toho, o čem bych chtěl promluvit. A pokud někdo z vás má historická fakta, tak je přineste, nebo si vezměte své poznámky a jděte do knihovny nebo někam a půjčte si dějiny a přečtete si to a uvidíte, jestli je to pravda.

Zjevení 2:1

71 Tedy, v 1. verši, co On dělá? On je zdraví.

„Andělu církve v Efezu [Janovi] napiš: Toto praví Ten, který drží ve své pravici těch sedm hvězd, který se prochází uprostřed těch sedmi zlatých svíců.“

Zjevení 2:2

72 To je pozdrav. Ve 2. verši a 3. verši, On je chválí:

„Znám tvé skutky a tvou práci, i tvou vytrvalost, a vím, že nemůžeš snést zlé lidi; a vyzkoušel jsi ty, kteří si říkají apoštolové, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři.“

73 Vidíte, to odpadlictví se už začalo usazovat v tomto prvním věku. Ono začalo už tam, protože ta vyvolená a pravá církev, která chtěla dodržovat biblická pravidla a držet se slov, která řekl Ježíš ve svém svědectví... oni se už začali vzdalovat.

Zjevení 22:19

74 Něco se začalo dít a povstali tam falešní učitelé — lidé, kteří učili špatně, v rozporu s Písmem, pokoušeli se s něčím přijít nebo něco přidat. A z toho důvodu On dal církvi toto zjevení, a řekl: „Kdokoli z toho ubírá nebo k tomu přidává, jeho část bude odejmuta z knihy života.“ To znamená ztracení, bratře.

75 Nedělejte s Božím Slovem čachry. Nehleďte na to, koho raní nebo co raní. Jen to v každém případě řekni, prostě tak, jak je to tam napsáno. To je ten způsob... my nepotřebujeme něco velkého. Nepotřebujeme žádné kněze nebo něco jiného, kteří by nám to vykládali. Bůh, Duch svatý, je tím vykladačem. On podává ten výklad.

76 No, pokud si všimnete, odvrátili se od těch zlých a odhalili ty falešné proroky, potom co byli dokázáni jako falešní, kteří mají formu pobožnosti... Vidíte, jak se tato církev začala v průběhu toho času stávat

formální? Začali se tam trochu rozdělovat. Lidé pod inspirací Ducha svatého začali způsobovat, že si z nich lidé tak trochu tropili žerty.

Matouš 5:10

77 No, copak Ježíš neřekl: „Požehnání jste, když vás budou pronásledovat kvůli spravedlnosti“? On nikdy neřekl, aby se začali stávat formální. On řekl: „Radujte se a jásejte, protože oni pronásledovali proroky, kteří byli před vámi.“ On to řekl v požehnáních v Matouši 5: „Blaze vám...”

78 Vždyť, mít lidi, kteří si z vás dělají legraci, protože milujete Pána Ježíše, to je požehnání, že tady jsou a řeknou to. Oni jsou jenom... Když vám nadávají, sesílají na vás Boží požehnání. To se obrací proti nim, tak jako se to v tamté době obrátilo proti Balámovi. Obrací se to proti nim.

Matouš 5:11

79 Když se vám snaží posmívat kvůli tomu, že jste křesťané, no, to se obrací proti nim a Bůh vám dává požehnání, protože: „Blaze vám, když vás budou pronásledovat kvůli mému jménu.“ Kvůli Jeho jménu; jste požehnání. Teď zjišťujeme, že oni chtěli začít a sklouzli do formy pobožnosti.

80 No, mohl bych se tu zastavit a něco říct. Myslím, že to udělám. Všimli jste si, že každé probuzení... Tedy, bratři kazatelé, proveďte si to. Každé probuzení rodí dvojčata, právě tak jako Jákob a Rebeka zplodili dvojčata — Ezaua a Jákoba. Chtěl jsem říct Izák... Izák a Rebeka, místo Jákob. Izák a Rebeka zplodili dvojčata. Otec byl svatý, matka byla svatá. Ale jim se narodili dva chlapci — Ezau a Jákob.

81 No, oba byli nábožní. Ale Ezau, co se týče skutků a činů, jako dobrý legalista, byl asi po každé stránce lepším chlapcem než Jákob. Věděli jste to? Jákob to byl takový nepatrný hoch, který se celou dobu držel blízko maminky. Ale Ezau šel ven a pracoval; šel ven a ulovil zvěřinu pro svého starého tatínka, který byl prorokem. Snažil se o něj postarat.

82 Ale Jákob měl na mysli jenom jednu věc. Chtěl to prvorozenství. Jeho nezajímalo, jak dlouho se bude muset někomu lepit na paty nebo cokoli by měl udělat. Hlavní věc v jeho životě bylo získat prvorozenství. A Ezau jím pohrdl.

83 No, copak nevidíte toho přirozeného člověka? Ten přirozený člověk, když přichází probuzení... Z každého probuzení vycházejí dvě skupiny lidí. Je tu přirozený člověk, který přichází, a přijde k oltáři a

řekne: „Ano, pane, přijímám Krista jako svého Spasitele.“ Odejde, a co se s ním stane?

Při první příležitosti skončí v nějaké dobré, studené, formální církvi, protože uvažuje takto: „No, když se stanu členem církve, budu stejně tak dobrý jako ten druhý. Copak nejsem stejně dobrý jako ten a ten? Dokud jsem členem církve, vyznávám svou víru, jaký je v tom rozdíl?“

⁸⁴ No, v tom ale velký rozdíl je. Ty musíš být znovuzrozený. Musíš mít prvorozenství. A Jákob nedbal na to, jak moc se mu vysmívali. On chtěl to prvorozenství a bylo mu jedno, jakým způsobem ho bude muset získat.

⁸⁵ No, spousta lidí nechce obdržet toto prvorozenství, protože si myslí, že to je prostě trochu nepopulární. Nechtějí si kleknout u oltáře a trochu plakat, jinak by přišli o několik chodů jídla nebo o něco jiného. Nechtějí to udělat. Mnoho žen... víte, se spoustou mejkapu si myslí, že kdyby plakaly, že by si ho mohly smýt a musely by se znovu líčit. Vždyť to je... Nechci to říkat škodolibě; doufám, že to tak nevyznělo, ale je to pravda. Ony o to prostě nestojí.

⁸⁶ Nechtějí znovuzrození, protože znovuzrození je tak trochu špína. Ono je jako každé jiné narození. Každé narození, to je nepořádek. Je mi jedno, kde probíhá. Jestli to je v prasečím chlívku nebo ve stáji nebo v růžově vyzdobeném nemocničním pokoji, je to *vždycky* špína.

⁸⁷ A stejně tak i znovuzrození je špína. Amen. To způsobí, že budeš dělat věci, o kterých jsi nikdy nemyslel, že bys je dělal — postavíš se na rohu a budeš bít do tamburíny nebo zpívat: „Sláva Bohu, haleluja! Sláva Bohu! Sláva Bohu!“ No, budeš se chovat jako maniak. Tohle to udělalo s apoštoly. Tohle to udělalo s pannou Marií. Ona se chovala, jako by byla opilá. Stala se špínou společnosti. Ale ta špína je potřeba k tomu, aby z toho vzešel život. Amen.

⁸⁸ Dokud něco nezemře a nezpráchniví, nemůže z toho vzejít život. Dokud člověk neumře a neshnije svým myšlenkám, Kristus nemůže vejít do jeho srdce. Když se snažíš myslet jenom na sebe: „No, kdybych přišel k oltáři a řekl: ‚Ó, Pane, jsem znamenitý člověk, já Tě přijmu. Budu platit desátky, budu tohle dělat...‘“, ty musíš přímo tam umřít a zpráchnivět svým vlastním myšlenkám. A ať tě Duch svatý ovládne, a udělá s tebou to, co On chce. Můžeš se tím tak trochu ocitnout ve špíně. To zní hrozně — nechci, aby to znělo svatokrádežně — ale je to pravda. Je to jediný způsob, o kterém vím, jak tu věc zdůraznit, abyste to pochopili.

Skutky 2:13

89 Co mohlo být větší špínou pro tu důstojnou skupinu Židů onoho dne, než vidět tyto lidi přicházející tam s koktavými rty? Víte, co to znamená koktat? [Bratr Branham znázorňuje koktání.] Jiné jazyky, chovali se jako opilí lidé. To je přesně to, co oni dělali, vypadali nespořádaně. A on řekl: „Copak tito lidé nejsou plní nového vína?“

Skutky 2:14–17

90 Ale potom, když jeden tak trochu přišel k sobě, tak řekl: „Toto ať je vám známo a vyslechněte má slova: Tito nejsou opilí, jak se domníváte.“ Ale on přešel rovnou do Písma: „Toto je to, co bylo předpověděno ústy proroka Joele: „A stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vyleji ze svého Ducha na veškeré tělo.““ To je ten způsob, jak se církev prvně narodila.

91 Kolik z vás věří, že Bůh je nekonečný? Pak On se tedy nemůže měnit. Jestliže to byla Jeho představa o církvi na začátku, pak to je ten druh církve, kterou bude mít na konci. On se nemůže změnit.

Skutky 10:47, 48

92 A tak, jak to můžete nahradit podáním ruky nebo pokropením nebo nějakou jinou věcí, která se tam tehdy nestala? Každý z těch apoštolů se rovnou k tomu vrátil, poté co udělali... co Duch svatý na ně sestoupil. Petr řekl: „Můžeme jim snad odeprít vodu, když vidíme, že přijali Ducha svatého jako my na začátku?“ A přikázal jim, aby byli pokřtěni ve jménu Pána Ježíše. To je správné.

Skutky 19:2, 3

93 Pavel, když přišel a našel nějaké lidi, kteří jásali a prožívali nádherný čas, skupinu baptistů oslavujících Boha, on řekl (Skutky 19), zeptal se: „Přijali jste Ducha svatého, potom když jste uvěřili?“

Skutky 19:2

Oni řekli: „Nikdy jsme ani neslyšeli, že je Duch svatý.“

Skutky 19:3

On řekl: „Jak jste byli pokřtěni?“

Skutky 19:3

Oni řekli: „Byli jsme pokřtěni tím stejným mužem, který pokřtil Ježíše, Janem Křtitelem.“

Skutky 19:5, 6

94 On řekl: „Ano, ale to už nebude fungovat.“ (Petr na to dal pečeť v den Letnic. On měl ty klíče, rozumíte.) Řekl: „To už nebude fungovat. Musíte být pokřtěni znovu.“ A tak je pokřtil znovu ve jménu Ježíše Krista; vložil na ně ruce a oni měli ty stejné výsledky, jako měli ti na

začátku. Sestoupil na ně Duch svatý. Začali mluvit v jazycích a prorokovat. No, taková byla církev napříč těmito věky.

Zjevení 2:2

⁹⁵ Tedy, to začalo přímo tady na začátku. „Znám tvoji trpělivost, tvoji obrovskou trpělivost. Vím o tom. Pamatuj, já jsem Ten, který se prochází uprostřed těch svícňů. Vím o tvé trpělivosti a o tvých skutcích a tvé práci a tvé lásce, a tak dále. Vím o všem, co jsi vykonal. A vím, že jsi prověřil ty lidi, kteří se nazývají proroky, apoštoly, a zjistil jsi, že jsou lháři.“

Ó, to je opravdu na rovinu, že ano? Za to já nejsem zodpovědný; On je za to zodpovědný. On řekl, že byli lháři.

4. Mojžišova 12:6; 5. Mojžišova 13:1–3; 5. Mojžišova 18:22

⁹⁶ Ale Bible říká: „Prověřte si člověka. Jestli je mezi vámi někdo, kdo je duchovní nebo prorok, nebo to o sobě tvrdí, já Pán se mu dám poznat. Budu k němu mluvit ve viděních nebo ve snech. A pokud to, co říká, se stane, tak ho poslouchejte. Nebojte se ho, rozumíte, protože já jsem s ním. Ale jestli se to nestane, tak ho neposlouchejte. On mé Slovo nemá,“ rozumíte. Pokud to bylo Jeho Slovo, tak se to stalo.

Zjevení 2:2

⁹⁷ No, oni zjistili, že tito lidé se nechovali podle Bible. Vidíte, oni se snažili docílit něčeho jiného. Chci, abyste si teď tu myšlenku podrželi, protože se za několik minut dostaneme ke zlatému valounu. No, On řekl: „Vidím, že jsi... že máš velkou trpělivost, a máš s nimi trpělivost. Prověřil jsi je a zjistil jsi, že nejsou apoštolové. Nejsou.“

⁹⁸ No, jak jsem už řekl na začátku, než se tím začneme znovu zabývat, každé probuzení rodí pár dvojčat. Jeden je duchovní a ten druhý je přirozený člověk této země: „Stal jsem se členem církve. Jsem na tom stejně tak dobře jako ti ostatní.“ A to je to, co toto probuzení zrodilo. To je to, co je v každém probuzení... To se zrodilo za Luthera. To se zrodilo za Ireneu. To se zrodilo za svatého Martina. To se zrodilo za Kolumby. To se zrodilo za Wesleye. A to se zrodilo za Letničníků. Přesně tak.

⁹⁹ Vidíte, jak upadli? — stavěli kostely a dál se vzdalovali, veliká znamenitá místa. A, pro slitování, postaví se a opakují Apoštolské vyznání víry! „Věřím ve svatou římskokatolickou církev, a ve společenství svatých.“ Každý, kdo věří ve společenství svatých, je spiritista. Každý, kdo mluví s mrtvými, je z ďábla. To je čistá pravda.

1. Timoteovi 2:5

¹⁰⁰ My máme jednoho prostředníka mezi Bohem a člověkem. Tím je člověk Ježíš Kristus. Je to tak. To je to, co řekl Petr. A vy, drazí katolíci,

ho nazýváte prvním papežem. A Petr, jako první papež, který chodil s Ježíšem, on pak řekl: „Není žádný jiný prostředník mezi Bohem a lidmi.“ A tito... a vy dneska máte deset tisíc dalších.

Skutky 2:38

101 Proč se to tak moc změnilo, jestliže je církev neomýlná a nemění se? A všechny vaše mše se konají v latině, a to se nezmění? Co se stalo? Kde můžete vůbec v Bibli najít apoštolské vyznání víry? Pokud apoštolové měli nějaké vyznání, tak to bylo: „Čiňte pokání a dejte se každý z vás pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“ Neslyšel jsem o žádném jiném vyznání, které by znali nebo že by citovali něco jiného.

102 Ale když to došlo ke Svaté římské církvi, a všem těmto dalším věcem, a „Bůh, Otec všemohoucí, ochránce nebe i země,“ to jsou nesmysly. Je to tak. To v Bibli není. Žádná takováhle věc v Písmu neexistuje. Je to vymyšlené vyznání, které si vytvořili, ale to je... Všechny ty modlitby a všechno ostatní jsou věci lidského původu.

Zjevení 2:2

103 Dnes můžeme vidět, že naši protestanti, když tam přijdeme, že prostě vyšli přímo z nich. Přesně tak, jak to v neděli řekl Billy Graham: „Lidé byli tak dlouho na omylu, že si myslí, že jsou v pořádku, zatímco jsou na omylu.“ Je to tak. Je to pravda. Jsem rád, že jsem... Samozřejmě, vím, že Billy Graham obdržel Ducha svatého tam na tom místě skrze George Jeffriese. Ale on odtamtud jednoho dne vyjde. Bůh ho tam teď používá, protože on dokáže zatrást tím královstvím, do kterého by se asi nikdo nedokázal dostat. Ale můžete sledovat jeho kázání, že za tím něco je, kvůli některým těmhle podávajícím si ruce baptistům. Ano, přátelé.

Znám tvé skutky... i tvou vytrvalost... a vím, že nemůžeš snést...

Zjevení 2:2

Podívejme se, já mám...

Znám tvé skutky a tvou práci i tvou vytrvalost... a vím, že nemůžeš snést zlé lidi; a vyzkoušel jsi ty, kteří si říkají apoštolové, ale nejsou, a shledal jsi, že jsou lháři:

Židům 13:8

104 On shledal, že to jsou lháři. Jak to poznali? Oni nemluvili v souladu se Slovem. No, jestli někdo říká, že tato Bible říká k Židům 13:8: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i navěky;“ a nějaký člověk řekne: „Ááá, dny zázraků už skončily,“ pak ten člověk je lhář.

Skutky 2:38

105 Pokud Bible říká: „Čiňte pokání a dejte se každý z vás pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů,“ a každé místo v Bibli říká totéž, a všichni, kteří byli pokřtěni v biblických dobách, byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista; a ten člověk jim prikazuje, aby se pokřtili pokropením, nebo nějak jinak, takový člověk je lhář, je shledán jako falešný prorok.

106 Doufám, že neraním něčí city, ale, bratře, s tímhle se nemůžeš mazlit. Je na čase, abychom nepodávali Evangelium v rukavičkách, rozumíte. To je pravda. No, ukažte mi něco jiného. Ukažte mi, kde byla jediná osoba pokřtěna nějakým jiným způsobem než ve jménu Ježíše, vidíte, s výjimkou Katolické církve.

107 A tak, pokud jste takovým způsobem pokřtěni, tak nejste v křesťanské církvi, jste v Katolické církvi, protože jste pokřtěni... Jejich vlastní „Nedělní host“, jejich katechismus říká... na otázku: „Budou nějakí protestanti spaseni?“

Je tam řečeno: „Mnozí z nich, protože mají náš křest a mnoho jiných věcí.“ Je tam řečeno: „Oni tvrdí o Bibli — a Bible říká: ‚Křtíte ve jménu Ježíše Krista.‘ A my jsme to odtamtud vzali a dali jsme tam ‚Otce, Syna a Ducha svatého,‘ a oni se tomu podrobili.“ Opravdu.

108 To není křesťanský křest; to je katolický křest. Slyšeli jste mě, jak jsem jednou večer řekl: „Byli jste někdy pokřtěni křesťanským křtem?“ Křesťanský křest — v Krista, Ježíše Krista; ne v nějaké tituly.

Zjevení 2:3

109 A teď 3. verš. Dobře. Druhý a třetí verš. Teď 3. verš:

Vydržel jsi, jsi vytrvalý a pro mé jméno jsi pracoval a nezemdlel.

Zjevení 2:3

110 „Pro mé jméno.“ Všimli jste si, že oni měli trpělivost? Pro co pracovali? Pro Jeho jméno. Vidíte, jak je to jméno v té církvi uchováváno? No, sledujte to, když tím během týdne projdeme, jak se to vytratí a přejde to k jinému jménu, rozumíte. „Měli vytrvalost, pracovali, a tak dále, kvůli mému jménu.“ Oni pracovali pro Jeho jméno, aby udrželi jméno Ježíše Krista nad každou církví, nad vším ostatním, ať ono má prvenství.

Kolossenským 3:17

111 „Cokoliv...“ Bible říká: „...cokoliv děláte slovem nebo skutkem, všechno to číňte ve jménu Ježíše Krista.“ Souhlasí to? Všechno, co děláte slovem nebo skutkem. Jestli oddáváte nějakou osobu... Pokud

nemůžete... pokud jsou ohledně svého sňatku na pochybách, tak je vůbec neoddávejte, rozumíte. Pokud nemůžete svobodně říct: „Prohlašuji vás za muže a ženu, ve jménu Ježíše Krista,“ nechte je být. Dobře. Pokud je chcete pokřtít, pokřtíte je v Ježíšově jménu.

¹¹² Pokud máte udělat něco, co nemůžete udělat ve jménu Ježíše, nechte to být. Někdo řekne: „Dej si malý přípitek.“ To nemůžete udělat ve jménu Ježíše, a tak to nechte být. Někdo řekne: „Dej si se mnou partičku karet.“ To nemůžeš udělat ve jménu Ježíše, a tak to nech na pokoji. Nějaký malý špinavý oplzlý vtip při vaší partičce bridže... Ty to nemůžeš říct ve jménu Ježíše, a tak to nech být, rozumíš. Nemůžete ve jménu Ježíše chodit v šortkách, a tak je nechte na pokoji.

Kolossenským 3:17

Mohl bych pokračovat dál, ale vy víte, o čem mluvím. Dobře. Nemůžete to udělat... to, co nemůžete udělat v Jeho jménu, nechte být, protože On řekl: „Cokoliv děláte slovem nebo skutkem, činite to všechno ve jménu Ježíše Krista.“ Dobře. Budeme... On jim ohledně toho dal příkaz.

Zjevení 2:4

¹¹³ A teď budu mluvit o stížnosti ve 4. kapitole... nebo spíš ve 4. verši.

Ale mám proti tobě, že jsi opustil tu svou první lásku.

¹¹⁴ Ó. „Mám něco proti tobě. Byl jsi vytrvalý. Držel ses mého jména.“ Nebyla by to v dnešní době dobrá věc pro tuto modlitebnu? Ano, přátelé. Byl jsi v pořádku. Byl jsi velmi trpělivý, a dlouhou dobu jsi vytrval. Ale jedná se o to... Držel ses mého jména. Všeho toho si vážím. Za to tě chválím. To je v pořádku. A viděl jsem, že jsi vyzkoušel ty, kteří se považují za apoštoly a tak dále a zjistil jsi, že jsou lháři. Nedokážou se vyrovnat se Slovem. Já to všechno hodnotím kladně.

Zjevení 2:4

¹¹⁵ „Ale mám něco proti tobě, a to je, že jsi opustil svou první lásku. Opustil jsi tu lásku, kterou jsi kdysi měl, k těm dobrým starodávným shromážděním Ducha svatého, a začal jsi tak trochu sklouzávat zpět k formálnosti... A začal jsi s tím“: „Náš otče...“ Nesmysl, vidíte.

Celá tato zdejší společnost, a někdo musí vystoupit oblečený ve skvělé róbě, víte, aby zazpíval v pěveckém sboru, víte; s celou natupírovanou hlavou a vším možným, se spoustou mejkapu na tváři; a oni zpívají, jak nevím co.

Nedávno tady, kdyby to nebylo ve shromáždění Orala Robertse, určitě bych tu bandu vykázal. Byl jsem na konferenci obchodníků a bylo to pořádáno... Neměli jsme... měl jsem v ten večer kázat. A oni to nemohli pořádát tam v tom hotelu, a proto mě vzali do budovy Orala Robertse.

¹¹⁶ A když jsem seděl v Oralově studovně, byla tam skupina letničních dětí — ó, mladí muži a ženy šestnácti, sedmnáctiletí, osmnáctiletí, všichni tam postávali, bylo jich asi třicet nebo čtyřicet a měli zpívat nějaký... připadalo mi to jako nějaká předehra od... jak o tom mluví Beky... Čajkovský nebo něco takového. A oni tam byli.

A ti bratři měli v tom shromáždění vybrat sbírku. A každý z nich procházel kolem a měli malý pohárek a předstírali, že jsou slepí. A všechny ty vtipy a vyvádění, jaké člověk nikdy neslyšel, mezi těmi chlapci a děvčaty, a jak mluvili. A ta děvčata s takovým množstvím barvy na sobě, že by mohly skoro vymalovat Oralovu budovu. A oni takhle vypadali a nazývali se letničními. Oni ztratili svou první lásku.

¹¹⁷ Určitě souhlasím s Davidem DuPlessisem: „Bůh nemá vnoučata.“ Ne, přátelé. My máme metodistická vnoučata, máme baptistická vnoučata, máme letniční vnoučata; ale Bůh žádná nemá. Vy jste synové a dcery. Nemůžete přijít kvůli své mamince nebo tatínkovi, protože oni byli dobrými muži a ženami. Ty musíš zaplatit stejnou cenu jako oni. Musíš být narozen stejně jako oni. Bůh nemá vůbec žádná vnoučata. Ty jsi synem nebo dcerou; nejsi vnouče. To je jistá věc.

Matouš 5:28

¹¹⁸ Šel jsem tam do jednoho shromáždění, do jednoho skvělého letničního sboru. Hochu, měl bys vidět ty ženy, jak se rozprchly, když mě viděly vcházet dovnitř — s těmi nakrátko ostříhanými vlasy, napůl oblečené... skoro jako párek ve střívku, víte, takhle napasované do těch šatů — letniční ženy, tak sexy oblečené. Za to se budete muset v soudný den zodpovídat. A budete shledány vinné pácháním cizoložství. Ježíš řekl: „Každý, kdo by se chtivě podíval na ženu, už s ní zcizoložil ve svém srdci.“ A jestliže se takhle předvádíte před muži, kdo je na vině? Vy nebo ten muž?

1. Tessalonicenským 5:22

Budte spravedliví. Varujte se zla v každé podobě. Tady to máte. Co s tím uděláte? Oni ztratili svou první lásku.

¹¹⁹ Ó, nedokázali byste je dostat někam na roh *ulice* s tamburínou, aby tleskali rukama a oslavovali Boha. Ó, ne. Oni budou raději zpívat něco klasického, a budou oblečeni v róbách. Vidíte, oni ztratili svou

první lásku. A to byl problém té první církve, vidíte. Oni se prostě musí chovat jako ten svět.

1. Janova 2:15

120 Musí se oblékat jako svět, vypadat jako svět, jednat jako svět, a víte, musí mít svou oblíbenou televizní hvězdu. A nemohou odolat, aby se nedívali na „Milujeme Zuzku,“ nebo něco jiného, víte. Musí to prostě vidět. V době modlitebního shromáždění zůstanou doma, a všechno možné, aby se na to mohli dívat. A pokud ne, tak svému pastorevi pořádně vynadají, aby je na tu dobu, když je ten program, propustil, aby mohli jít domů a dívat se na to. Mají víc lásky ke světu než lásky Boží!

Ó, jsou příliš formální. Nemůžete už říct: „Amen.“ Pro smilování, to by vám přece poškodilo mejkap, rozumíte. Oni to nemají... To jsou letniční. To nejsou baptisté. Tam ti to od začátku neměli... presbyteriáni. Já mluvím o letničních. Je to tak.

Vím, že to je hrozně protivné, bratře. Ale my z toho chceme dostat narození. To musí způsobit smrt, než tu může být narození. To je pravda. Ale tam jste dospěli. Opustili jste svou první lásku.

Zjevení 2:4

121 Jestli tohle Bůh měl proti této církvi, tak to má rovněž proti tamté. „Protože jsi opustil svou první lásku. To mám proti tobě. Mám něco proti tobě. To je moje stížnost. Kdysi jsi měl báječný čas, ale začals dovolovat světu, aby se začal vkrádat dovnitř a začal jsi jednat trochu formálně. Stále zachovááš moje jméno a stále děláš věci, které jsou správné a máš velkou trpělivost a tak dále. A pracuješ... jsi jako mezek. Jenom pracuješ a dřeš.“

Aj, aj, aj! Vidíte, opustil jsi milost a víru a moc a nahradil jsi to prací a skutky. „No, říkám ti, bratře Branhame, pomáhám každé vdově, které jen mohu.“

Žalm 51:12

122 No, to je dobrá věc. Za to tě chválím. Ale kde je ta první láska, kterou jsi kdysi měl? Kde je ta radost, kterou jsi kdysi prožíval? Jako David, který kdysi volal: „Ó, Hospodine, vrať mi radost z mého spasení.“ Kam se poděla ta celonoční modlitební shromáždění, a ty slzy na vašich tvářích?

123 Má dobroto! Bible leží zaprášená a je na ní pavučina. Čteš nějaké milostné příběhy a zprávy, a takové věci — a takové věci, které by vůbec neměly být povoleny, aby byly zveřejňovány, a měly by být vyhozeny do popelnice. A my letniční lidé to vytahujeme a skláníme se nad nimi jako nějaké hejno much nad odpadkovým košem. Je to tak. Ó, pro smilování!

To, co potřebujeme, je vrátit se k naší první lásce, zpět k Letnicím. Raději od toho už odejdu. Dobře, ale rozumíte, opustili svou první lásku.

Zjevení 2:5

124 Čtvrtý verš. A teď 5. verš. To je varování, 5. verš, varování: vzpomeň a čiň pokání, vidíte.

Proto si vzpomeň, odkud jsi spadl [Odkud jsi přišel? Ty jsi spadl z Letnic na místo, kde jsi teď, do odpadlictví],
a čiň pokání a první skutky. [Vrať se znovu k Letnicím]
Jinak k tobě brzy přijdu a pohnu tvým svícнем z [j-e-h-o... vidíte, kdo to je, že ano?] z jeho místa, nebudeš-li činit pokání.

125 Jinými slovy, pokud máte Bohem naplněného pastora, naplněného Duchem svatým, a snažíte si ho udržet pod palcem a říkáte: „No, pokud něco řekne proti šatům v našem pěveckém sboru... pokud řekne něco proti ličení, tak ho vyloučíme.“ Nebojte se, Bůh to udělá dřív, než dostanete šanci vy. On odejde a bude raději kázat kamenům na ulici, než aby udělal kompromis s takovým druhem nesmyslu. Pokud máte pastora, který vám opravdu říká pravdu, měli byste Bohu vzdát poctu a zůstat v Duchu a uctívat Boha s vědomím, že jinak budete ztraceni, pokud to neuděláte, rozumíte.

126 Ale lidé dneska žijí, jako kdyby žít tady na zemi byla ta jediná věc, a tím to hasne. Vy si neuvědomujete, že máte duši, která jednou tohle místo opustí a někam odejde. A vy pečete váš osud přímo tady způsobem, jakým žijete a způsobem, jakým jednáte. Jste plní zášti a zloby a všeho možného — a chodíte do církve. Ó, pro smilování! Ach! Styďte se. Přinášíte Kristově věci hanbu. Není to tak? Copak to neděláme?

127 Církev nepoškozují pašeráci alkoholu. To není to. To není prostitutka, která poškozuje církev. Jsou to lidé, kteří vyznávají, že jsou křesťané, to je to, co církev poškozuje. My víme, co to je pokoutný překupník lihovin, a co to je prostitutka. Ale když se naše sestry oblékají jako prostitutky, to je jiná věc. To je to, co církev poškozuje. Když muž pije jako ten pašerák, no, pak to je to, co církev poškozuje. Oni vyznávají, že jsou křesťané, a pak to dělají.

2. Timoteovi 2:19

128 Lidé se na vás dívají, že se nazýváte... „Ať odstoupí od nepravosti každý, kdo vyslovuje Kristovo jméno,“ vidíte. Odstupte od toho. Ó, tolik nám toho schází, bratře. Mně, tobě, nám všem. Schází nám to, abychom byli takoví, jaké nás chce Kristus mít. A právě tady v tomto dni je na

čase, abychom odložili stranou každý hřích, který nás tak snadno obklopuje, a běželi s trpělivostí ten závod, který je před námi. Kazatelé, bratři, je to tak. Je to přesně tak.

Zjevení 2:5

129 „Proto si vzpomeň a čiň pokání, jinak odstraním světlo té hvězdy z jejího místa.“ Jaké je její místo? V církvi. „Ale pokud nebudeš dělat pokání a nevrátíš se tam, kde jsi byl na počátku, pak vám z vašeho středu pastora vezmu a z jeho místa ho odstraním. Postavím ho někam jinam, kde jeho... kde budu *moci* odrážet mé světlo, které se rozsvítí.“ Copak to nebyla vážná věc?

130 Je načase, aby církve dělaly pokání. Je načase, aby letniční z kazatelen odstranili spoustu těch uhlazených učenců a postavili tam toho starodávného kazatele, který jim řekne pravdu; ne toho, který je bude klepat po zádech a bude církev využívat kvůli stravenkám nebo vysokým odměnám a něčemu takovému; a psychologie a nějaké koňské dostihy a večírky s polévkou a všechno možné. Je načase se vrátit k Evangeliiu.

Matouš 18:20; Zjevení 2:5

131 Je mi jedno, jak je vás málo: „Kdekoli se shromáždí dva nebo tři, tam já budu uprostřed nich.“ „Čiňte pokání, jinak přijdu a pohnu tím svícem; pošlu ho pryč, někam... kde bude svítit.“

Zjevení 2:6

132 A teď šestý verš. To je ten, s nímž budeme mít problém. No, pokud nebudeš dělat pokání, On přijde a vezme vám vašeho pastora.

Ale máš to...

Zjevení 2:6

No, zapamatujte si. Ó, ať vám to teď neuteče. Tohle s tím propojí to ostatní, přímo až do tohoto věku, ve kterém jsme teď. Cítíte se všichni dobře? [Shromáždění říká: „Amen.“] Pospícháte? [Shromáždění říká: „Ne.“] Dobře. Dobře. Ještě na chvíli tedy vydržte. [Nějaký bratr ve shromáždění říká: „Můžeš zůstat celou noc.“] Ne, děkuji.

Ale máš to... [Oni tedy něco měli, že ano? A co měli?...] že nenávidíš skutky nikolaitů, které nenávidím i já.

Zjevení 2:6

133 „Nenávidíš skutky nikolaitů...“ Když jsem dnes seděl ve studovně, něco jsem si tu ohledně toho zapsal. Chci, abyste teď pozorně poslouchali. Mám to tu na několika stránkách. Ten šestý verš je pochvala a souhlas. Je to Bůh a ta církev, kteří spolu v jedné věci souhlasí, totiž

že měli v nenávisti skutky nikolaitů. Ta opravdová réva... ta pravá réva, ta pravá církev, která byla v této Efezské církvi...

¹³⁴ No, zapamatujte si, každá církev má své formální *členy* a každá církev má své duchovní *lidi*. To jsou ta dvojčata, která se narodí v každém probuzení a žijí v každé církvi. Začali s tím přímo v tomto věku a docházejí ke konci v tomto věku; a nakonec ti formální v Thyatirském věku převzali kontrolu a Luther to z toho znovu vytáhl, a teď se to stáčí znovu rovnou zpátky.

Zjevení 2:6

¹³⁵ Copak nevidíte to formální náboženství? Mezi ním a katolicizmem není žádný rozdíl. Je to jedna a tatáž věc. Každá organizace se do toho vražedným násilím dostává. Bůh nikdy svou církev neorganizoval. To je přesně to, o co se tady snažili, a vy teď sledujte a pozorujte, jestli to není pravda. Ukážu vám, jak prokletá věc je organizace. Pro tu novou církev to byla cizí věc, pro tuto novozákonní církev, vidíte.

Ale máš to, že nenávidíš skutky nikolaitů, které nenávidím i já.

¹³⁶ Ta pravá réva nenáviděla ty formální skutky nikolaitů. Stejně tak Bůh. To, co bylo v Efezské církvi skutkem, v této Efezské církvi, se stalo v Pergamonské církvi naukou; v Efezu, v té první církvi, to byl skutek. V té další církvi se to stalo naukou. Slyšeli jste? Rozumíte tomu teď? V Efezu to byl skutek. A sledujte. Tady v Pergamonu se to stalo naukou. Ale začalo to tady v takové malé dětské formě. No, během chvilky zjistíme, co to bylo. Tady jsou ti Pavlovi „vlci“, skutky nikolaitů.

¹³⁷ No, co... Rozeberme si teď to slovo, zjistíme, k čemu jsme se dostali, předtím než pokročíme dál. Slovo „nikolaité“ je pro mě tak trochu cizí slovo. Vzal jsem každý řecký lexikon, který jsem jen mohl, abych se to dozvěděl. Nikolaité pochází ze slova „niko“, n-i-k-o. Moment, myslím, že jsem si to sem poznamenal. N-i-k-o, „niko“, to znamená „podrobit si nebo svrhnout“. Nikolaité; svrhnout nebo si podrobit laiky.

¹³⁸ To, o co oni tady usilovali, bylo, že se snažili uchopit církev, ve které měl Bůh pastory, a působení Ducha svatého skrze dary v církvi živého Boha; a oni tady začali prosazovat nauku, že budou mít nějaké kněze a biskupy a papeže a tak dále, o čemž Bůh řekl, že to nenáviděl. On to nenávidí i dnes. Nikolaité — „niko“, podrobit si nebo svrhnout laiky.

139 To „laity“ znamená církev. Kolik z vás ví, že laici, to je církev? Dobře. „Svrhnout nebo podrobit si, nebo zaujmout místo laiků.“ Jinými slovy, odstranit veškerou posvátnost, vzít veškerou moc církvi, a přenést to na kněze. Ať si shromáždění žije, jak chce, ale tím svatým bude kněz. Vezmou lidem Ducha svatého, spolu se znameními a zázraky, které je provázejí, a odstraní to a dají jim svaté duchovenstvo, odstraní Ducha svatého a zamění to za duchovenstvo.

140 Vidíte, co to bylo? To bylo... To se nakonec stalo... Tady v této církvi to byl skutek, a tady na tomto místě se to stalo naukou, a v Thyatiře to převzalo vedení. A když vystoupil Luther, tak to takhle nemohlo zůstat. Vrátilo se to rovnou zpět a znovu to převzalo vedení — biskupové, kardinálové, arcibiskupové. Kdo je propánakrále hlavou Boží církve kromě samotného Boha? Amen. Fííí! Teď se cítím nábožně.

141 Duch svatý byl poslán, aby vládl v církvi. Nejen kazatel; celé shromáždění. Copak jenom kazatel má být svatý; celá církev má přece Ducha svatého. A místo toho, místo aby měli Ducha svatého, aby ji spravoval, vzali malý oplatek, takovou sušenku a trošku vína a nazývají to svatou eucharistií, což znamená Ducha svatého.

Skutky 2:1

142 Jak, propánakrále, může být sušenka a trocha vína duchem? No, jestliže to je ten způsob, pak byste museli číst Skutky 2. kapitolu takhle: „Když pak přišel den Letnic, přišel římský kněz a řekl: ‚Vylázněte jazyk.‘ A položil jim na něj oplatek a sám si lóknul vína a řekl: ‚Teď máte Ducha svatého.‘“

Jakub 2:19; 1. Janova 4:15

143 My si myslíme, že něco takového je hrozné. A skutečně je. Ale pojďme teď dál... Já jsem byl vysvěcen v Baptistické církvi. Vezměme tedy nás baptisty, metodisty. Co děláme my? „Jestliže vyznáš, že Ježíš Kristus je Syn Boží, jsi spasen.“ I ďábel věří, že On je Synem Božím, a třese se, když na to pomyslí. On tomu pravděpodobně věří víc než spousta členů církví. Ďábel věří v to samé a třese se, protože ví, že je odsouzený.

144 A teď to vezmeme metodistickým způsobem. Oni tvrdí, že Jan nekřtil, že on kropil. Říkají, že v tom kraji bylo hodně prohlubní a tam v těch místech vyvěrala nahoru voda. A že on měl v ruce lasturu, škebli a udělal v zemi prohlubeň. Oni to opravdu tak kážou. A z té prohlubně nabral trochu vody do té škeble a ty lidi pokropil. Nesmysl! Ó, bratře!

Skutky 2:1

¹⁴⁵ No, vezmeme to teď takhle: „Když přišel den Letnic, byli všichni shromážděni jednomyslně na jednom místě. A přišel pastor a kázal znamenité kázání a řekl: „Podejte mi pravou ruku na znamení společenství a my запиšeme vaše jméno do členské knihy.““

To nezní správně, že ne? Tohle byste mohli vyčíst... tohle byste nemohli najít ani v nějakém almanachu. Přece mají tolik rozumu. Ročenka „Narozenin starých dam“ by možná byla korektnější než něco takového.

Zjevení 3:1

¹⁴⁶ No, co to tedy způsobilo? Ti nikolaité přiváděli takové lidi, aby překroutili Písmo a udělali z toho denominaci, ve které nemá Bůh dovoleno působit. Přimo tam to umírá. A proto On tady řekl: „Jsi mrtvý. Máš jméno, že jsi živý, ale jsi mrtvý.“ Mnozí z nich jsou mrtví, a neví o tom.

¹⁴⁷ Když jsme byli chlapci, chodili jsme s bratrem sem nahoru chytat ryby. A já jsem chytil starou želvu kajmanku. Usekl jsem jí hlavu, sundal jsem ji z háčku (nechtěl jsem si s ní zahrávat) a hodil ji na břeh. Přišel můj malý bratr a zeptal se: „Co jsi to před chvílí chytil?“

Řekl jsem: „Želvu.“

Zeptal se: „A co jsi s ní udělal?“

Řekl jsem: „Leží tamhle a její hlava tamhle.“

A on tam šel a zeptal se: „Je mrtvá?“

Řekl jsem: „Jistě. Usekl jsem jí hlavu. Musí být mrtvá.“

¹⁴⁸ A on pak vzal klacek a chtěl její hlavu hodit zpátky do potoka. A když to udělal, ta želva po něm chňapla. Víte, ony dokážou stisknout ještě po hodině nebo dvou. On uskočil dozadu a řekl: „Hej, tys říkal, že je mrtvá.“

Řekl jsem: „Však je.“

Řekl: „No jo, ale ona o tom neví.“

A právě tak je to s mnoha lidmi. Jsou mrtví, ale neví o tom.

¹⁴⁹ Nikolaité. Ó! Ó, On řekl: „Ty je nenávidíš.“ Oni přijmuli všechny ty uhlažené kněze a svaté kardinály a svaté biskupy. A někteří z vás letničních říkají: „Ať přijde ten velký dohlížeč. Ten generální dohlížeč, on vám řekne, jestli tu můžete mít uzdravovací bohoslužbu nebo ne.“ Haleluja! Duch svatý je tím, který je oprávněný povědět ano nebo ne. Je to Boží věčné Slovo.

150 „No, bratře Branham, my věříme, že Bible nás učí, abychom křtili v Ježíšově jménu, ale generální dohlížitel řekl, že kdybychom s tím v našem kostele začali, tak nás všechny vyhodí.“ Jen ať to udělají. To je dobře. Byl bych raději vyhozen odsud, než vyhozen odtamtud. A tak pokud odsud něco uberete, tak budete každopádně vyhozeni odtamtud. A tak se s klidem nechte odsud vyhodit. Pokud vás odsud vyhodí, tak budete vhozeni tam. Je to jedno a totéž. A tak se toho držte.

151 My chceme být v pořádku. Ó! Je to vážná věc, bratře. Musíme mít tuto věc v pořádku. Nikdy nebudeme moci mít církev, dokud Bůh nebude mít základ, na kterém by ji postavil. A On nikdy nepostaví svou církev na snůšce nějakých nesmyslů. On musí přijít na základě svého Slova, jinak vůbec nepřijde — rovnou na základě svého Slova.

152 Někdo před nedávnem řekl: „Bratře Branham, přijed' do Chatauqua.“ Kolik z vás už bylo v Chatauqua? No, jen se podívejte — třetina sboru nebo možná i víc už byla v Chatauqua. Ten muž se tam v to odpoledne postavil, a všichni jste ho slyšeli — aniž by věděl, že se to dozvím. Ale Bůh je schopen zjevit někde v místnosti, co oni tam říkají, a vy víte, že On to udělal.

153 On tam vystoupil a řekl: „No, bratr Branham, ó, on je služebník Páně. Když je na něm Duch, tak je pomazaným prorokem. On určitě zná... Bůh mu sděluje, co je a co bude. Ale jeho teologie, tu neposlouchejte.“

Amos 3:7; Židům 1:1

154 Jaký pochybný názor! Jak může člověk říct, že... vždyť já nemám... No, i kdybyste neuměli rozlišit zrnko fazole od zrnka kávy, přesto byste měli tolik rozumu. Jak byste vůbec mohli o té věci takhle přemýšlet? Jak? Vždyť samotné slovo „prorok“ znamená Boží zjevovatel Slova. Jak tedy můžete takhle přemýšlet? „Slovo Páně přicházelo k prorokům.“ Já jsem nikdy neřekl, že jím jsem. To říkají oni.

155 Ale tak to je, vidíte. Jak může člověk... jak se může držet učení někde nějaké malé církve, protože jejich organizace by s tím nesouhlasila, a prodat své prvorozenství za misku čočky. Ezaue, ty ubohý pokrytče (je to tak), prodáváš svá prvorozenství za misku čočky, za špínu nějaké denominace, za špínu organizace, kterou Bůh nenávidí. Zapamatujte si; ty říkáš organizace? Bůh to nenávidí. To je věc, která rozděluje bratrství a rozbila...

156 Dnes večer je tady mnoho metodistů, baptistů a presbyteriánů, kteří by měli rádi společenství kolem Božího stolu. Ale kdyby to udělali,

byli by při první příležitosti, jakmile by s tím začali, vyhození. To je čistá pravda. Matka tam patřila, a oni jsou od začátku prostě vnoučata. Ó! Nejsem zvědav na to, kam patřila matka. Matka žila v celém světle, které měla na svůj den. Vy žijete v jiném dni.

¹⁵⁷ Věda kdysi dokázala, asi před třemi sty lety, roztočením koule kolem globusu, a bylo řečeno, že: „Kdyby nějaké vozidlo dosáhlo obrovskou rychlost padesáti kilometrů za hodinu, tak by se následkem gravitace odtrhlo od země a odletělo do vesmíru.“ Myslíte si, že dnešní věda tomu věří? Oni *dnes* dosahují rychlosti tři tisíce kilometrů za hodinu. Oni se neohlížejí zpět na to, co tam někdy někdo řekl; oni se dívají... dívají se na to, co vidí před sebou.

Marek 9:23

¹⁵⁸ Ale církev se vždycky chce ohlížet zpět, chce vidět, co řekl Wesley, co řekl Moody, co řekl Sankey. „Všechny věci jsou možné těm, kdo věří“ — dívejme se tedy kupředu! Jediná věc v Bibli, která se dívala dozadu...

¹⁵⁹ Víte, které zvíře se vždycky ohlíží dozadu? Je to ta nejnižší forma života, jaká existuje. Kdo z vás ví, která je ta nejnižší forma života, která se pohybuje? Je to žába. Žába je tou nejnižší formou života, jaká existuje, a člověk je tou nejvyšší, jaká existuje. A žába se ohlíží dozadu.

Nemám rád ten starý přízemní život. Chci se dívat dopředu, s vírou, s důvěrou, kráčet ve světle, jako On je ve světle (amen!), tak jak On svítí tím světlem.

¹⁶⁰ Jednou jsem měl shromáždění tam na jihu v Kentucky. Přišel nějaký starý muž a řekl: „Ó, já tomu uzdravování nevěřím.“

Řekl jsem: „No, to je v pořádku. Jsi Američan.“

On řekl: „Nevěřím ničemu, dokud to neuvidím.“

Řekl jsem: „Dobře, to je v pořádku.“

On řekl: „No, já proti tobě nic nemám, ale tomu, co říkáš, nevěřím.“

Řekl jsem: „Je to tvoje výsada jako Američana. Nemusíš tomu věřit.“

Řekl: „Nikdy nepřijímám nic, dokud to nedokážu zřetelně vidět.“

Řekl jsem: „Dobře, to je v pořádku. Ty jsi asi z Missouri.“

Řekl: „Ne, jsem Kentučan.“

„To Kentucky moc čest nepřináší,“ řekl jsem, „ale každopádně,“ řekl jsem, „jestli takhle uvažuješ, dělej si to klidně dál.“ A on řekl... zeptal jsem se: „Jak se dostaneš domů?“

On řekl: „Půjdu tady přes ten kopec. Já bydlím... No, pojď se mnou.“ Byl to fajn člověk. Řekl: „Pojď se mnou, zůstaneš u nás přes noc, bratře Branhamo.“

Řekl jsem: „Chtěl bych, bratře, ale,“ řekl jsem, „musím jít ke svému strýci.“ A on řekl... řekl jsem: „Ty tam pojedeš?“

Řekl: „Ne. Já se musím dostat na druhou stranu přes ten kopec, tímhle směrem, pak do údolí a nahoru...“ Víte, jaký je tam terén.

A řekl jsem: „Dobře,“ řekl jsem, „a jak se tam dostaneš?“

On řekl: „Půjdu vzhůru tou pěšinkou.“

„Vždyť,“ namítl jsem, „vždyť ani nevidíš na svou ruku před sebou.“ Řekl jsem: „Jak se tam dostaneš?“

Řekl: „Mám lucernu.“

A zeptal jsem se: „Dobře, a jak to uděláš, zapálíš lucernu a půjdeš s ní?“

On řekl: „Ano.“

Řekl jsem: „Když zapálíš tu lucernu, dokážeš ji držet takhle vysoko? Rád bych viděl tvůj dům.“

Řekl: „Nemůžeš ho vidět.“

Řekl jsem: „Jak se tam teda dostaneš?“

„Ó,“ řekl, „já jenom zapálím světlo v lucerně, a když půjdu, prostě jdu tak, jak mi to světlo...“

Řekl jsem: „To je přesně to. Amen. To je ono. Prostě jít v tom světle.“ Jen jít dál. Nezastavuj se. Jinak se tam nikdy nedostaneš. Jestli jsi byl spasený, vejdi do posvěcení.

Ptáte se: „Jak se tam dostaneš?“

Jen jdi dál.

„Je křest Duchem svatým po posvěcení? Jak se tam dostanu?“

Jen jdi dál v tom světle.

„Jsou znamení, divy a zázraky...?“

¹⁶¹ Jen kráčeš dál v tom světle. Jen pokračuj dál. Pokaždé, když uděláš krok, ta lampa se bude trochu posouvat před tebou, protože On je vždycky kousek před tebou. On nepostrkuje; On vede. On je tím světlem. Ó, mám z toho takovou radost. A vy? On je to světlo; v Něm není žádná tma.

Zjevení 2:6

„Nenávidíš skutky nikolaitů.“ — stalo se to učením.

¹⁶² Podívejme se, co Pavel... No, čím církev... Kdo založil tuto církev? Pavel, v Efezu. Otevřme si teď na chvíli Skutky 20. kapitoly; ve Skutcích 20. kapitole a podívejme se, co Pavel... Věříte, že Pavel byl prorok? Jistěže byl. Samozřejmě, že byl. Vzpomínáte na tu noc... na to vidění na tom rozbouřeném moři a tak dále? A vše, co s tím souvisí. Tedy....

Skutky 20:27

Skutky 20. kapitola.... A začneme od 27. verše a poslouchajte pozorně, když budeme číst. No, to je Pavel, prorok, který předpovídá, co se stane.

...protože jsem neopomněl oznámit vám veškerou Boží vůli.

¹⁶³ Ten požehnaný muž! Ó, chci tam v tom dni stát a sledovat, jak bude na jeho hlavu vložena mučednická koruna. Pokud tam bude existovat možnost, že budu moct plakat, tak budu plakat a budu jásat, když uvidím Pavla.

*Podívejte, svatý Pavel, ten veliký apoštol,
ve svém rouše, které jej dělá šťastným
a spravedlivým,
a jsem si jist, že tam bude trochu jásání,
až tam všichni dojdeme. (Že ano?)*

Skutky 20:27

¹⁶⁴ Tedy: „Neopomněl jsem vám oznámit veškerou Boží vůli.“ Souhlasí to? Tedy, křesťané, pohledte sem. Chci se vás na něco zeptat. Kdo to byl, kdo přikázal těm lidem, kteří byli pokřtěni jiným způsobem než ve jménu Ježíše Krista, aby přišli a byli pokřtěni znovu? On kázal celou Boží vůli. Souhlasí to?

Galatským 1:8

¹⁶⁵ A co Pavel řekl v... myslím, že to bylo... Nejsem si teď jist, jestli je to v Tessalonicenském 1. kapitole a 8. verši. „Ale i kdybychom vám my anebo anděl z nebe kázali jiné evangelium...“ I kdyby anděl sestoupil dolů z nebe a kázal nějaké jiné evangelium než toto — že přikázal těm

mužům, aby se znovu pokřtili ve jménu Ježíše Krista, a Evangelium, které kázal Pavel...

¹⁶⁶ I kdyby nějaký anděl z nebe, nemluvě o biskupovi, kardinálovi nebo generálním dohlížiteli nebo pastorovi, ať je to kdokoliv... i kdyby přišel anděl z nebe a kázal nějaké jiné evangelium než tohle, ať je proklet. Je to tak. Je to pravda? ...co on řekl. (To je Galatským 1:8. Právě mi to přišlo na mysl. Dobře. Galatským 1:8, pokud si to chcete poznamenat; uvidíte, co Pavel řekl.)

Skutky 20: 27, 28

¹⁶⁷ No, on tady říká... to je 27. verš, myslím, že to je 27. verš:

Neopomněl jsem vám oznámit veškerou Boží vůli. [A teď poslouvejte, co toto... poslouvejte to proroctví.]

Dbejte tedy na sebe i na celé stádo, nad nímž vás Duch svatý ustanovil biskupy, abyste pásli Boží církev, kterou získal svou vlastní krví.

Skutky 20:27-30

Kdo ji vykoupil? Čí krev to byla? Bible říká, že to byla Boží krev. „Bůh svou vlastní krví.“ Souhlasí to? „Poskytujte pokrm církví Boží, kterou On vykoupil svou vlastní krví.“ Bible říká, že jsme spaseni Boží krví. Věděli jste to? Zcela jistě. Dobře.

...získal svou vlastní krví.

Já totiž vím, že po mém odchodu mezi vás vstoupí draví vlci, kteří nebudou šetřit stádo.

I z vás samotných [Sledujte, ten muž se skrze to dokázal podívat a vidět, jak ta věc přichází.] ***povstanou muži, kteří budou mluvit převrácené věci, aby strhli učedníky za sebou.***

Zjevení 2:6

[Prázdné místo na pásku.] ...o mnoho let později... nebo nějaká skupina mužů, která chce založit organizaci a odstranit posvátnost a Ducha svatého z církve, a vložit to na biskupy, papeže a kněze, aby... že oni budou svatí a shromáždění si bude žít, jak se mu bude líbit. A oni budou platit kněžím a oni je vymodlí z pekla, a všelijaké takové věci. To je nikolaitismus. Bůh řekl: „Já to nenávídím.“ No, poslyšte. Dovolte, že se na to podívám. Ty říkáš, že Bůh řekl, že to nenávidí? Tedy, podívejme se, jestli to tak řekl:

Ale máš to, že nenávidíš skutky nikolaitů, které nenávidím i já.

Zjevení 2:7

168 Bůh nenávidí organizaci. Souhlasí to? Teď přesně vidíte, co se připravovali udělat, a vidíte, co udělali. Sledujte to napříč církví, jestli to tak nedělali. On nenávidí organizaci. „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.“

Matouš 23:9

169 Tedy, ti Pavlovi vlci se stali nikolaity. Snažili se zformovat kněžstvo obdobné Levitskému kněžstvu, což byla věc novozákonní nauce cizí. Amen. Slovo „niko“, řecké slovo „niko“ znamená podrobit si, přemoci. Přemoci co? Laiky, Ducha svatého. Odstranit z církve vzkříšeného Pána Ježíše se znamením a zázraky uprostřed věřících, a nastolit lidi zvolené za papeže, kardinály nebo dohlížitele. Snažili se odejmout Ducha laikům a dát ho řádu, který byl nazván svatým řádem lidským, a ustanovili je nad laiky; aby je nenazývali „pastory“, což znamená „pastýře“, ale „otce“, o čemž Ježíš řekl: „Nenazývejte nikoho na této zemi otcem.“ Vidíte tu špatnost? A co jsme udělali my?

170 Ó, kdybychom se jen mohli zastavit... Přál bych si, abychom neměli všechny tyto večery takhle napěchované. Zítra večer bych se rád věnoval 17. kapitole knihy Zjevení, a ukázal vám tu starou prostitutku, která tam seděla — tu nevěstku. A ona byla taková proto, protože spáchala smilstvo... vůči Bohu, a nazvala se vdovou a zároveň byla matkou smilnic. Je to tak?

171 My teď víme, že to byl Řím, protože ona seděla na sedmi pahorcích, a nacházeli se v ní lidé, a to bylo číslo šelmy a tak dále. Z předchozích vyučování všichni víme, kdo to byl. Ale smutné na tom bylo to, že byla matkou smilnic. Právě tady to je její počátek — začalo to v Římě jako skupina takzvaných křesťanů. Poslouchejte! Bože, pomoz mi, abych to skutečně ukázal přesvědčivě! Skupina křesťanů v církvi podobné této, a oni se stali formální a lhostejní a odtrhnuli se a vytvořili si organizaci; a pak to v těch Temných věcích sjednotili se státem. A stát a církev se stali jedno a stali se čím? Křesťanskou církví.

172 Bylo to nazváno Svatá katolická církev. Slovo „katolický“, to je slovo... znamená „univerzální“, velká univerzální křesťanská církev; a lidi, kteří mluvili v jazycích a křičeli a uzdravovali nemocné a tak dále, nazvali kacíři. A nakonec to potlačili natolik, že všichni, kteří byli přistiženi při uctívání tímto způsobem, byli házeni do lvích jam, pokud

nepřijali katolicismus. Tak se to v minulosti dělo po všechna tato století toho pronásledování.

¹⁷³ Ale ta církev nikdy neumřela. Ji usmrtit nedokážete. Bůh řekl, že ona bude naživu až do konce a On jí dá korunu života. Když budeme procházet těmi věky pronásledování, pak přišel Martin Luther, aby v tom věku pokračoval, a on tu církev vyvedl pod ospravedlněním.

¹⁷⁴ A co se stalo, když Luther zemřel? Oni to zorganizovali, udělali z toho Luterskou církev. Oni mají církevní doktrínu. Když to zorganizovali, co tím udělali? Přivedli to znovu rovnou zpět do Romanizmu. To je naprostá pravda.

¹⁷⁵ A potom Duch svatý pokročil dál a uviděl to Wesley. A Wesley a Whitfield, Georg Whitfield, a mnoho dalších, a Asbury a mnoho z nich — ti velcí probuzenci — oni v té době zachránili svět. Oni v tom Filadelfském věku měli probuzení, které zachránilo Anglii a také Spojené státy.

¹⁷⁶ Měli shromáždění, z nichž byli vyhazováni a nazývali je svatými fanatiky³. To jste dělali vy metodisté. Oni pod působením Boží moci padali na podlahu a oni jim polévali tváře vodou a ovívali je. Je to tak. A oni se následkem toho tak trásli, že lidé říkali, že měli třesavku. Ti lidé se pod mocí Ducha svatého trásli a cukalo to jimi. To je historie metodistů.

¹⁷⁷ Od nich pocházejí Kvakeři a tak dále, oni to ale zorganizovali. Oni utvořili metodisty, primitivní metodisty, a takovýto druh metodistů a jiné druhy metodistů, takže to pokleslo až tak nízko, že si metodističtí lidé přejí odstranit krev z jejich písni ve zpěvníku.

¹⁷⁸ Tady jednou večer v televizním programu (zavolala mě k tomu moje maminka) byl tam metodistický pastor odtud z Indiany, který v církvi vyučoval rokenrol. Řekl: „Je to hanba, že jsme přehlédli toto nádherné umění, které přichází do církve.“ To je ďábel a falešný prorok. Je to tak. Nechci zranit vaše city, ale bratře, to je Boží pravda.

Raději bych vás takhle trochu rozhněval a přiměl vás prostudovat si Písmo, abyste se pokud možno dali do pořádku s Bohem, než abyste byli na konci ztraceni. Můžete mě od teď nemít rádi, ale jednoho dne mě obejmete a řeknete: „Bratře Branhame, je to pravda.“ Je to rovnou tady.

³ Anglicky „holy roller“ – doslovně: svatý, který se válí – hanlivý výraz

Oni do toho vcházejí. To je právě, kde... je to prostě tam. Bible říká, že oni to udělají.

179 Pak od Wesleye, kdyby to Wesley udělal — pak přišli letniční. A oni obdrželi navrácení darů, začali mluvit v jazycích, křest Duchem svatým. Je to jako kukuřičné semeno, které klíčí ze země. Ta první věc, ono se rozkládá; pak z toho vyklíčí několik listů. Pak si myslíte, že máte pole kukuřice. Ale ty listy povyrostou a vytvoří střepec. To první, to byli luteráni. Ten střepec, co to bylo? Metodisté — pyl, bratrská láska, evangelizování, ten pyl se rozfoukával na ostatní.

180 No, dokonce příroda dosvědčuje tyto církevní věky. Metodisté vyšli z chaosu... chtěl jsem říct, luteráni vyšli z chaosu; metodisté ze sebe setřásáním šířili tu bratrskou lásku a ty evangelijní dny a dny misionářů. Největší misijní doba, jakou kdy svět znal, byla doba metodistická (je to tak), to bylo setřesení toho pylu.

181 Co se z toho stalo? Z toho pylu vzešel klas kukuřice, letniční — zrno, přesně jako to, které bylo vloženo do země. Ne list, ne střepec, ale zrno. Ale letniční teď na tom zrnu mají spoustu plísně, takže to semeno není skoro vůbec vidět. Je načase, abychom ho očistili. Amen!

182 Co oni udělali? Udělali totéž, co metodisté. Někdo je zorganizoval do houfu a řekl: „My jsme Sbory Boží“; a další: „My jsme Letniční svatosti“; a další: „My jsme Jednotáři“; „My jsme Dvojiční“. A těchhle je tolik a těchhle je tolik. Ach, jeden jede na jednohrbém velbloudu, dvouhrbém, tříhrbém, a tak dále. Ach, je jich šedesát... nebo třicet, nebo čtyřicet různých denominací z nich povstalo. Co udělali? Uvrhli to znovu rovnou zpět do romanizmu, pokřtili to v tom křtu Římskokatolické církve.

183 Ptám se každého letničního, aby mi ukázal někoho v Bibli, kdo byl pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého. Ptám se kteréhokoli biskupa, kardinála, učitele, aby mi ukázal, kde se něco takového stalo, kromě Katolické církve. A Luther to vzal s sebou. On vzal katechizmus a všechno ostatní z toho. Metodisté v tom pokračovali.

Letniční, měli byste se zastydět. Očistěte se! Vraťte se do Slova. Dělejte pokání, jinak vám Bůh vezme ten svícen, to světlo, které jste měli. Amen. Dobře.

Odstraní Ducha svatého jako vůdce a dá jim svaté řády lidského původu a postaví je nad laiky. A nebudou je nazývat pastory, pastýři (My bychom měli být nazýváni pastory. Pastýři, to je význam slova „pastor“.), ale

budou je nazývat otcové, kardinálové, arcibiskupové nebo nejvyšší dohlížitelé.

184 Ti opravdoví tuhle věc nenáviděli a Bůh je za to pochválil a řekl: „I já to nenávidím,“ protože On by měl být tím vrchním dohlížitelem, tím arcibiskupem, tím papežem. On jedná s každým individuálně. Ne s organizací, ale s osobou.

185 No, poslouvejte, když se teď blížíme k závěru. Zůstal nám už jenom jeden verš. Kupodivu tady máme dogma o začátku katolicizmu, apoštolskou poslušnost. Kolik z vás to ví? Apoštolská. No, Katolická církev tvrdí, že dnešní papež je nástupcem Petra — apoštolská poslušnost. Taková věc neexistuje.

186 Jak je to s vaším tělesným sexuálníм chťicem...? Jak to bylo, že Ezau a Jákob se oba narodili ze svatého otce a svaté matky a jeden z nich byl křesťan, a ten druhý byl ďábel? Jak je to možné? Protože hřích zůstává hříchem, a sex sexem; ale narození dává Bůh.

187 Bůh si nás vyvolil před založením světa. Věděli jste to? Počkejte, až se dostaneme ke čtení těch historiků a budete sledovat jak Ireneus, jak oslavoval Boha za to, že ho vybral před založením světa; a jak svatý Martin a všichni ti ostatní Ho oslavovali, vzdávali Bohu dík, říkali, že... a lidé o něm mluvili a říkali, že byl vybrán před založením světa. To je Písmo. Ti bratři byli po straně Boha.

Zachariáš 14:7

188 Ale ta stará černá církev procházela těmi patnácti stoletími temných věků a udusila celou tuto věc jako čadící lampa, která zatemňuje to světlo. Ale v čase večera bude světlo, řekl Pán. Apoštolská poslušnost, jeden za druhým, jeden papež... a to musí být podle rodu papežů předtím, než můžeš být papežem. Ó, ach, ach! To je nesmysl. Laici... ne ti svatí a spravedliví, ale ať se za ně modlí kněží a vyvedou je z jejich hříchů, odpustí jim hříchy, a oni za vyznání hříchů zaplatí peníze.

1. Korintským 12:3

189 Stejně tak je to s protestanty. Oni se pokoušejí svého pastora poplácat po zádech a žijí jako zbytek světa. A on o Bohu neví víc než tamten, a dovoluje jim zůstat ve své církvi a nazývá je členy své církve; a dovoluje jim tam zůstat a utvrzuje je v tom, že jsou spaseni. Jak budou v onen den zklamaní, pokud nejsou znovuzrozeni! Bez Ducha svatého jste ztraceni. Nikdo nemůže říct, že Ježíš je Kristus, pouze v Duchu svatém.

190 Ta opravdová Efezská církev tou uhlazeností intelektuálních řečí svedena nebyla. Oni to nenáviděli. Oni svedeni nebyli. Věděli... Ta opravdová církev nebyla. Tím falešným zjevením, které tito muži, nazvaní nikolaité, měli, které nesouhlasilo s Božím Slovem.

191 Řekněte mi, kde jste kdy tady v Bibli viděli učení o knězi ve zpovědnici. Kdy jste kdy v Bibli viděli učení o pokropení kvůli odpuštění hříchů? Kde jste kdy viděli někoho pokřtěného ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého na odpuštění hříchů? Kde jste tam kdy viděli podání pravé ruky na znamení obecenství a zapsání jména do církevní knihy? Kde jste kdy viděli všechny tyto nesmysly?

Zjevení 2:2

192 Co to je? To je kněžstvo, nebo klerici, to není podle Slova, to jsou nikolaité. A Bůh řekl: „Já je nenávidím.“ Vraťte se zpět do Slova. Ó, já vím, že to je silné, bratři, ale já za to nenesu zodpovědnost. Stěžujte si Jemu. Falešné zjevení, ne podle Slova, a On je nazval lháři, falešnými apoštolý, falešnými proroky.

193 Ale pravá církev se držela té originální nauky svatého Pavla a křtu Duchem svatým, se znameními, které to doprovázejí a s potvrzením Slova, které Pavel vyučoval. Amen! Ukažte mi, kde kdy Bůh potvrdí slovo o pokropení. Ukažte mi, kde kdy Bůh potvrdí a přivede mluvení v jazycích a velké věci jen díky podání si někde ruky s pastorem a zapsáním vašeho jména do knihy; zatímco vy žvýkáte tabák, kouříte, pijete, lžete, hraje karty, sem tam si povyrazíte a chodíte... Ó, pro slitování! To je tělesné, to jsou falešní proroci, přátelé. Ano.

194 Boží cesta je svatost. Ať je každému členu tohoto Kristova těla známo: dokud nebudete žít svatým životem, Bůh vaši oběť odmítá. Ta oběť musí být obětována svatýma rukama. Je to tak. Předtím než mohl velekněz vůbec vejít dovnitř a obětovat oběť, musel být svatý a posvěcený a pomazaný, navoněný a všechno ostatní, předtím než mohl vůbec vejít do přítomnosti Boha a přinést tam oběť. Je to tak? Jak potom můžete vy žít a podvádět a krást a hádat se a bojovat se svými sousedy a všechno možné; a vyvádět takovým způsobem, jak to děláte; a pak vejít dovnitř a říct: „Ó, Pane Bože! Sláva Ježíšovi! Haleluja!“

195 Lidé říkají: „Vidím, že oni mluví v jazycích.“ To ale ještě neznamená, že mají Ducha svatého. „Slyším, že křičí.“ To ale ještě neznamená, že mají Ducha svatého. Duch svatý, to je život.

Židům 6:7, 8

196 Bible říká: „Děšť často přichází na zem, aby ji připravil, aby ji pohnojil k tomu, k čemu je připravena (Židům 6), ale trní a bodláčí jsou blízké zavržení a jejich konec je spálení.“

Matouš 5:45

197 Slunce svítí na spravedlivé i nespravedlivé. Děšť přichází na spravedlivé i nespravedlivé. Děšť přichází, aby přivedl pšenici k úrodě, jak tomu říkáme, a i každý plevel nacházející se na poli. Pokud žízní pšenice, pak žízní i koukol. A ten stejný déšť, který zalévá pšenici, zalévá i koukol.

198 Ta malá pšenice zvedne svou hlavu a volá: „Sláva Pánu! Haleluja! Haleluja! Jsem tak ráda, že jsem dostala déšť.“

199 Ten malý plevel bude křičet: „Sláva Bohu! Sláva Bohu! Haleluja! Jsem rád, že jsem ho dostal.“

Matouš 7:20

200 „Ale podle jejich ovoce je poznáte.“ Je to tak. „Podle jejich ovoce je poznáte.“

Zjevení 2:7

201 Sedmý verš, a pak skončíme. To je ten poslední k tomu věku církve. Budeme mít zpoždění asi pět nebo deset minut; ještě chvílku.

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: tomu, kdo vítězí, dám jíst ze stromu života, který je uprostřed Božího ráje.

202 Teď se, přátelé, podívejte, tady je způsob, jak zvítězíte. Nejdříve musíte zvítězit, pak můžete jíst to ovoce. To je pro vítěze. Vzpomínáte si na minulý večer, na naše vyučování z minulého večera? Jan se musel dostat do Ducha, než mohl cokoliv uvidět.

A jak se vy můžete posadit a říct: „Jestli to není baptista, tak ho nebudu poslouchat?“

„Pokud není presbyterián, nebudu ho poslouchat.“

„Jestli nemá učení, které přesně souhlasí s učením mé církve, tak...“

203 Takovým způsobem nezvítězíte. Ještě jste nevešli v Ducha. Jste úplně někde mimo. Vejděte v Ducha. Řekněte: „Pane Ježíši, miluju Tě. Zjev mi to, co považuješ za správné. Uveď mě do toho.“ Tehdy se začínáš dostávat do stavu, kde jsi v pořádku. Je to tak.

Všimněte si, Bible třikrát mluví v 1. Mojžíšově o stromu života a třikrát v knize Zjevení. Jednou jsme se tím zabývali. Vzpomínáte si? V neděli, včera...

204 Ďábel nenávidí každé místo Písma. Ale nejvíce nenávidí knihu Genesis a knihu Zjevení. On útočí proti Genesis, protože... proti její pravosti, protože chce lidi přimět, aby nevěřili, že to je tak — že v Genesis se to nestalo takovým způsobem, jak Bůh řekl, že to udělali, že stvoření a ty ostatní věci byly způsobeny něčím jiným. Takovým způsobem na to útočí. A odtahuje lidi od Zjevení, protože ono zjevuje Ježíše jako Boha a jeho jako ďábla. A on je odsouzený. A *zjevuje* slávu posvěcené církve, odcházející domů k Bohu, a zatracení falešného proroka a všech těch ostatních, kteří lžou a dělají, nevím co, a budou vhozeni do ohnivého jezera — není tedy divu, že se je od toho snaží odtáhnout.

Jan 6:35, 48

205 Ale zapamatujte si, obě tato místa mluví o stromu života, který je v Ráji. No, vezměme si to na minutku. Ted' ten strom. U svatého Jana v 6. kapitole, jestli si to chcete poznamenat, Ježíš řekl: „Já jsem chléb života.“ No, zapamatujte si to... chtěli bychom tu použít tato dvě místa jako symbol, abychom... krátce, předtím než skončíme.

1. Mojžíšova 2:9

206 Tedy, po mé pravé ruce je v zahradě strom, který je nazván „strom života“. Po mé levé ruce je v zahradě strom, který je nazván „strom poznání“. Kolik z vás ví, že Bible říká o tom, že to byly strom života a strom poznání? A ted', člověk měl žít díky tomu stromu života a neměl se dotýkat toho stromu poznání. Souhlasí to?

207 A hned poprvé, když se ho dotkl, odloučil sám sebe od svého Stvořitele. Ztratil své společenství s Bohem, když vzal své první sousto poznání. Vážně ted' přemýšlejte. A vy, kteří si děláte poznámky, věnuju tomu čas, abyste to pochopili, protože nechci, aby vám to uniklo.

1. Korintským 10:4

208 Ježíš ve svatém Janu v 6. kapitole, oni tam pili z pramene, gestikulovali rukama a dělali si posměch, že jejich otcové pili z duchovní skály, a tak dále. On řekl: „Já jsem ta skála, která byla na poušti.“

Jan 8:58; Jan 10:20

209 A oni řekli: „Ty tady říkáš, že jsi byl předtím, než byl Abraham, a ještě Ti není ani padesát a Ty říkáš, že jsi viděl Abrahama? Ted' víme, že ses pomátl. Máš ďábla,“ vidíte?

Jan 8:58

210 On řekl: „Dříve než byl Abraham, JÁ JSEM.“ JÁ JSEM byl v ohnivém keři s Mojžíšem, ten hořící keř. JÁ JSEM. Dříve než byl Abraham, JÁ JSEM — ne „já jsem byl“. Vy lidé, kteří tvrdíte, že dny zázraků skončily, vy byste to místo Písma museli pozměnit, aby tam bylo: „Byl jsem, ten velký byl jsem.“ Vidíte. Ne „byl jsem“ nebo „budu“; ale „JÁ JSEM.“ A to je po celou dobu. On je věčný. To slovo JÁ JSEM je věčné: v celém našem věku, po celou dobu, u všech sedmi zlatých svícňů, v každé církvi, na každém místě, v každém srdci. JÁ JSEM. Ne „byl jsem“ nebo „budu“. „Já jsem právě teď takový, jaký jsem byl vždycky,“ rozumíte. Vždycky, JÁ JSEM.

Jan 6:31

211 Oni řekli: „Naši otcové... tebe neznáme. Víme, že máš ďábla.“ Řekli: „Naši otcové jedli na poušti manu po dobu čtyřiceti let.“

Jan 6:48–50

212 A Ježíš řekl: „A všichni jsou mrtví.“ Je to tak? „Všichni jsou mrtví. Ale já... (Ó!) Já jsem ten chléb života, který sestoupil od Boha z nebe. (Chléb života.) Bude-li někdo jíst ten chléb, nikdy nezemře.“

Jan 6:52

„Copak nám tenhle člověk chce dát jíst své tělo?“ řekli. „No, On je blázen, skutečně.“

213 Ten chléb života pocházel ze stromu života, ze kterého oni jedli už od Edenské zahrady. On byl tím stromem života. Tedy, jestli strom života byl osobou, pak i strom poznání byl osobou. Můžete namítnout, že had neměl semeno. Jestliže život přišel skrze muže, smrt přišla skrze ženu. Dobře. Ona byla tím stromem smrti.

1. Mojžíšova 3:13

214 Jakmile ji tento poskrnul — což udělal, had — ona řekla: „Had mě podvedl.“ To je pravda. Ne nějaký had. On byl nejchytřejší ze všech zvířat. On byl mezi šimpanzem a člověkem. Semeno zvířete se s ženou nezkrží — to se nestane. Ale tento jedinec byl... on byl hned tím dalším článkem. A Bůh na něj vložil takové prokletí, položil ho přímo na břicho a je bez nohou; a vzal každou jeho kost a proměnil ji, aby na něm nic nepřipomínalo člověka. Vědci se to snaží někde ze země vykopat.

215 To je skryto v Božích tajemstvích, uprostřed Božího ráje. Tady je vaše zjevení. Ona porodila svého prvního syna, kterým byl Kain (Souhlasí to?), syn satana. To byl satanův syn. Jestli jím nebyl, odkud se vzalo to zlo? Z Adama, který byl synem Božím? Ono pocházelo z ďábla, jeho otce. On byl vrah — prvním vrahem byl ďábel, ďáblův syn. Sledujte, co se stalo. A potom sledujte Kainův rodokmen.

²¹⁶ A potom dál v těch generacích, které následovaly po Kainovi, byl každý z nich vědcem a velkým mužem. Čtete Bibli. Stavěli domy, obráběli kovy a byli to vědci. Ale každý, který pocházel ze Seta (který... Abel zemřel, byl předobrazem Ježíše; zemřel. Abel zemřel a Set zaujal jeho místo. Smrt, pohřeb a vzkříšení.), z jeho *rodokmenu* pocházeli pokorní rolníci, pocházeli z něho pastýři.

Jan 6:48–50

²¹⁷ No, Ježíš řekl: „Vaši otcové jedli na poušti manu, a všichni zemřeli. Ale já jsem ten chléb života.“ Jaký chléb života? Z Edenu: „Když člověk bude jíst z tohoto chleba, nikdy nezemře.“

1. Mojžíšova 3:22, 24

²¹⁸ Bůh postavil u toho stromu anděla, aby ho hlídal, aby se ho nikdo nemohl dotknout. Kdyby z toho stromu ochutnal, žil by navěky. Souhlasí to? Protože oni měli s tímto stromem pokračovat a umřít. Je to tak? Protože dokud z něho museli jíst, tak museli zemřít. Prostě tak jistě, jakože umřete vy, protože jíte z toho stromu poznání...

²¹⁹ Podívejme se teď na ten strom poznání. Podívejme se, co on způsobil. Podívejme se, co udělal. Zaprvé, podívejme se, jak to... Dobře, podívejme se na jednu věc, kterou oni... On vynalezl střelný prach. On zabíjí naše kamarády. Je to tak, pomocí střelného prachu zabíjí jeden druhého, z toho stromu poznání. A ta další věc, kterou jsme udělali, no podívejme se. Vynalezli jsme z toho stromu poznání automobil. A on zabíjí víc lidí než střelný prach. Ó, ano. A teď máme vodíkovou bombu.

Jan 6:51, 54

²²⁰ Bůh nic neničí. Člověk ničí sám sebe svým poznáním. Ale všechno, co patří Bohu, Bůh to znovu vzbudí. Bůh nic neztratí. Řekl to Ježíš. Je to tak. „Kdo jí z tohoto chleba, má život věčný a já ho znovu vzkřísím v poslední den.“ To je Jeho zaslíbení. A teď, Bůh... Oni šli dál, pojídali z toho stromu poznání a umírali. Ale jakmile se budou moci dostat k tomuto stromu, tak budou žít navěky.

Jan 5:24

²²¹ A teď, místo toho, aby je anděl držel stranou od toho stromu, on tam je, aby je k tomuto stromu „naháněl“ — ti andělé těch církví, těch sedmi církví, oni je přivádějí zpět ke jménu Ježíše Krista, který je tím stromem života, který stojí v Božím ráji. Fííí! Aj! Doufám, že jste to pochopili — ten strom života stojící v Božím ráji, abyste z Něho mohli sníst a stát se syny a dcerami Božími a žít navěky. „Kdo slyší má slova a věří tomu, který mě poslal, má život věčný, a nepřijde na soud, ale přešel ze smrti do života.“

222 Bratře, sestro, jsem si jistý, že jsem do tebe šel, že tě to zranilo. Neměl jsem to v úmyslu tímhle způsobem udělat, rozumíte? Bůh ví, že ne. Ale musel jsem to takhle udělat, abyste pochopili, na čem jsme. Nevěřím, že bychom tu měli zůstat ještě delší dobu. Nesnažím se vás odkřesťanit kvůli tomu, že patříte k nějaké organizaci. O to se nejedná. Lidé jsou obětmi okolností. Oni neví, co by měli dělat. Všichni jejich rodiče vždy dělali to, že se šli připojit k církvi a tak dále.

Zachariáš 14:6, 7

223 Ale, bratře, ještě jedna věc předtím, než odejdeme. Dovolte mi zacitovat ještě jednu věc. Prorok řekl... Věříte prorokům? Bible říká, abychom je poslouchali. Prorok řekl, že přijde čas, kdy nebude ani den ani noc, ale bude to takový ponurý den. Ale v čase večera, krátce před západem slunce, bude světlo. Souhlasí to?

224 No, podívejte, co jsme měli. Jen se podívejme. Jak... Kde zeměpisně vychází slunce? Na východě. Souhlasí to? A zapadá na západě. Přál bych si, abych měl... Zítra večer vezmu mapu a ukážu vám to.

225 Když v Jeruzalémě sestoupil Duch svatý, udělal přesnou osmičku, svou dráhou, přešel přímo do Irska, pak se vrátil a přišel na Západní pobřeží a spadl rovnou znovu — dokonalá osmička, kudy prošlo Evangelium.

226 Tedy, civilizace putovala se sluncem. Kolik z vás to ví? Učili jste se to a víte to. Nejstarší civilizace, jakou máme, je Čína. A odtamtud ona pak procházela přes orient. A když Duch svatý — ne s-l-u-n-c-e⁴, ale S-y-n...

227 Když slunce, s-l-u-n-c-e, začíná prosvítat mlhou a závojem noci, nezáleží na tom, kde se to semeno nachází, ono ožije, protože celý botanický život žije díky slunci. My to víme. Můžete nalít na trávník beton a příští rok na jaře, kde bude nejhustší tráva? Přímo na okraji toho betonu. Proč? To je ten život. Nemůžete pod ním opravdový život schovat. Jakmile si ten malý život uvědomí, že slunce to místo osvětluje, on si prorazí cestu skoro na vzdálenost poloviny městského bloku a dostává se zpod toho betonu, tak až dokáže vystrčit hlavu na vzduch a oslavuje Boha. Život nedokážete schovat. To je pravda, život.

228 Když jsi znovuzrozený, nedokážeš to skrýt. Něco musí zvolat, když máš život. Tedy, všechny věci, které teď jsou mrtvé; a to malé semínko praskne a ta dužina vyteče a ono je mrtvé. Ale ten život tam

⁴ Anglicky „sun“ – slunce a „son“ – syn – mají stejnou výslovnost.

stále je. A když slunce začíná na jaře svítit, ty malé květinky vzejdou, a všechno znovu vystrčí své hlavičky zpod pilin, zpod klád a zpod kamenů. Znovu povstanou a znovu žijí (Je to tak?), protože svítí s-l-u-n-c-e.

Jan 6:40

229 No, jednoho dne zasvítí S-Y-N, který je autorem věčného života, a všechno co bylo pro Něj oplodněno k věčnému životu — On řekl: „Já to vzbudím v těch posledních dnech.“ Rozumíte, co tím myslím? Věčný život bude vzkříšen v těch posledních dnech.

Matouš 10:30; Lukáš 12:7

230 Jestliže tě pohrbí v moři nebo tvé tělo spálí a rozptýlí ho do čtyř větrů země, Bůh je v těch posledních dnech vzbudí. Jestli budeš muset svým tělem naplnit břicho hladového lva nebo půjdeš do hořící jámy, která tě *spálí*, zničí všech šestnáct prvků a ropu a kosmické světlo a všechno, Bůh to však vzbudí. „Každý vlas na vaší hlavě je spočtený.“ Amen. Bůh to vzkřísí.

231 Podívejte se sem. Jestliže tedy každý člověk *narozený* z ženy umírá, pak každý člověk skrze toho Muže žije. Podíliš-li se na ženě v tom druhu života, pak víš, že zemřeš. Není z toho žádné východisko, umřeš. A stejně tak jistě, když bereš z tohoto, budeš žít. Není jiné východisko, musíš žít. Amen. Jestliže tam to zrodí s naprostou jistotou smrt, toto zrodí s naprostou jistotou život. Je to jediný způsob, jak to můžeš přijmout, mít život.

Zachariáš 14:7

232 Tedy, prorok říká, že v čase večera bude světlo. Podívejte, on řekl, že bude takový pochmurný den. Nebude nazván ani dnem ani nocí. Je to tak trochu zamračený, mlhavý, studený den; ale přesto slunce vydává světlo. Vysoko nahoře nad tou mlhou a mraky, a tak dále, slunce svítí. Ono vydává tolik světla, že můžete chodit a vidět, jak se pohybovat a tak dále. Ale přesto to není jasný krásný den, vidíte.

233 No, za takového dne může sotva co *růst*. Jestli něco zasejete v takových podmínkách, kde to není osvětleno sluncem, tak to zakrní. Souhlasí to? Vy farmáři to znáte. Když se kukuřice dostane do stínu nebo někam jinam, no, tak zakrní. Frede, ty bys to měl znát u tvé pšenice. Když ji zaseješ, a jestli je špatné léto, ó, studené a deštivé, tak to zakrní.

234 No, a stejně tak je to s církví. V průběhu těchto věků to zakrnělo. Zakrnělo to kvůli denominacím — zapiš své jméno do členské knihy. Měli jsme tolik světla, abychom věděli, že Bůh existuje. Jsem za to rád. Měli jsme dost světla, abychom věděli, že Kristus *žije* a že přichází soud. Měli

jsme světlo, a tak jsme zapisovali svá jména do členských knih, podávali si ruce s pastorem, a tak dále, a takhle jsme to dělali. Dobře.

²³⁵ Ale teď je čas večera. Tedy, civilizace přišla z východu *směrem* na západ a teď jsme na Západním pobřeží. Nikam dál už jít nemůžeme. Kdybychom přešli na druhou stranu, tak jsme znovu na východě. Nikam už jít nemůžeme. Jsme na Západním pobřeží. A Bible říká, že: „V čase večera přijde světlo.“ Jaký druh slunce to je, co svítí v čase večera? Je to nějaké jiné slunce než to, které ráno vyšlo? Je to to samé slunce. Souhlasí to?

Malachiáš 4:2

²³⁶ Dobře, a co tedy Bůh zaslíbil? Dostaneme se k tomu, budeme o tom mluvit tady v tomto věku. Bible to říká. Dokážu vám to v těchto církevních věkách, když jimi budeme procházet, že v čase večera na západě nastane průlom a průnik světla, který znovu přivede zpět Slunce spravedlnosti s uzdravením na Jeho křídlech.

²³⁷ A ta stejná znamení a stejné divy, které se staly tam na východě, se stanou tady na západě, s dalším vylitím Ducha svatého v těch posledních dnech.

*V čase večera bude světlo,
stezku do Slávy určitě najdete;
ve vodní cestě je dnešní světlo,
být pokřtěn ve vzácném jménu Ježíš.
Mladí i starí, činite pokání ze všech svých hříchů,
Duch svatý určitě vejde dovnitř;
večerní světla přišla.
Je to skutečnost, že Bůh a Kristus jsou jedno.*

*Ó, v čase večera bude světlo,
stezku do Slávy určitě najdete;
ve vodní cestě je dnešní světlo,
být pokřtěn ve vzácném jménu Ježíš.
Mladí i starí, činite pokání ze všech svých hříchů,
Duch svatý určitě vejde dovnitř;
ta večerní světla přišla...*

Skutky 2:36, 38

²³⁸ To je totéž, co řekl Petr: „Ať tedy všichni s jistotou ví, že Bůh učinil toho Ježíše, kterého jste ukřižovali, Pánem a Kristem. Ať každý

z vás činí pokání," řekl, „a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů.“

239 Dovolte, že vám něco řeknu. Tak jak jsem jednou mluvil o lékařském předpisu, že lidé se neradi tomu lékařskému předpisu podrobují. Pokud on má lék, který může vyléčit vaši nemoc, a vy ho odmítnete použít, pak to není lékařova vina, když zemřete. Ne. Je to vaše vina, protože jste ho odmítli užívat.

240 A teď, pokud doktor napíše předpis a vy ten předpis vezmete k nějakému felčarovi a on tam dá něco, co tam nepatří, tak vás to taky zabije. Je to pravda? Lékař to má prostudováno natolik, že ví, že tam do toho předpisu může dát tolik jedu, aby zabil ty bacily, které jsou ve tvém těle. A dal tam také tolik protilátky, aby to zabránilo tomu jedu, aby tě nezabil. A musí tam být po této stránce rovnováha. Pokud tam dáš přespříliš protilátky, tak to tomu pacientovi nepomůže; když tam dáš přespříliš jedu, tak ho to zabije. Musí to být vyváжено.

Jeremiáš 8:22

241 Ta otázka byla: „Copak v Gileádu není balzám? Copak tam není lékař?“ řekl prorok. „Proč tedy nemoc mé dcery není vyléčena?“ Co se to s církví děje? Co se to děje, že máme příliš mnoho starých nemocných církví? Protože jsme měli nějaké felčary, kteří vypisovali špatný recept. To je pravda.

Matouš 16:19

242 On nikdy neřekl: „Otce, Syna, Ducha svatého.“ Co ten předpis říká? Tady je Petr. Kolik z vás ví, že on měl klíče ke království? Řekl to Ježíš. Co řekl? Jinými slovy, on měl pero k předepsání toho receptu.

Skutky 2:13

Když to ti lidé uslyšeli, jak oni všichni dělali rámus daleko kolem, křičeli, jásali, mluvili v jazycích a měli nádherný čas, tak řekli: „Tito muži jsou opilí novým vínem.“

Skutky 2:15–18

243 Petr řekl: „Tito nejsou opilí novým vínem, jak se domníváte, vždyť je teprve třetí denní hodina. Ale toto je to, co bylo předpověděno ústy proroka Joele: „A stane se v posledních dnech, praví Bůh, že vyleji ze svého Ducha na veškeré tělo. Vaši synové a vaše dcery budou prorokovat. A vyleji ze svého Ducha na své služebníky a na své služebnice a budou prorokovat.““

Skutky 2:19, 21

„A ukážu znamení nahoře na nebi i dole na zemi, oheň, a oblaka dýmu. A stane se, že kdokoliv by vzýval jméno Páně, bude spasen.“

Skutky 2:27

244 A dál řekl o Davidovi: „Patriarcha David to předvídal a řekl: „Nadto i mé tělo spočine v naději, neboť nenechá mou duši v pekle, a svému Svatému nedá spatřit porušení.““

Skutky 2:29, 36

245 „Dovolte mi, bratři, vám směle říct o patriarchovi Davidovi. On zemřel a byl pochován a jeho hrob je u nás až do dnešního dne. (Vidíte?) Ale on, jakožto prorok, viděl vzkříšení Krista... A ať je vám známo, že toho Ježíše, kterého jste vy ukřižovali rukama bezbožníků, Bůh Ho učinil Pánem a Kristem.“

Skutky 2:37

246 A když to uslyšeli, byli zasaženi ve svých srdcích a řekli: „Muži a bratři“ nebo „doktore Šimone Petře, napiš nám recept. Jak to můžeme získat? My chceme lék na hřích.“ Ó.

247 Sledujte ho teď, co on řekl. Teď zjistíte, kde tyto církve sešly z cesty. On řekl: „Moment. Napíšu vám recept, a to bude věčný předpis. Bude to pro vás i pro vaše děti i pro ty, kteří jsou *ještě* daleko, kohokoliv Pán náš Bůh povolá.“

Skutky 2:38, 39

248 A co on řekl? Jak to provedl? Tak jak to mají katolíci? Tak jak to mají baptisti? Tak jak to mají metodisté? Každý z nich k tomu něco přidal nebo z toho něco ubral. Tak jako letniční? Oni k tomu přidali nebo z toho ubrali. Ale co on řekl? „Ať každý z vás činí pokání a dá se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů a přijmete dar Ducha svatého.“ Věčný předpis: „Je to pro vás a pro vaše děti; a bude platný po celou dobu v každém věku církve, dám ho každému z nich.“

Ó, Bože, očisti mé ruce. Očisti mé srdce, Pane. I kdyby mě to mělo stát každého přítele, dovol mi podávat ten předpis takovým způsobem, jak řekl doktor, že se má podávat.

249 A proto máte tolik mrtvých církví, tolik mrtvých členů. Přidáváte protilátku a tolik z toho ubíráte, že ten předpis už není vůbec tím, čím by měl být. Takže to nikoho neuzdraví — podání si rukou a připojení se k církvi a pokropení. Ó, pro smilování! To není předpis. To je smrt.

Zjevení 22:18, 19

250 Pokud chcete život a chcete Ducha svatého, držte se toho, co řekl Bůh. Přijměte ten předpis. Přesně takovým způsobem to On řekl: „Nepřidávejte k tomu ani z toho neubírejte.“ Potom sem přímo znovu přichází to zjevení a říká: „Kdokoli z toho ubere nebo k tomu přidá, jeho

část bude odňata z knihy života.“ Ó! To je ten šéflékař. Ó, já ho miluji. A vy?

251 Ó, tomuto velkému věku, Efezskému věku, když se toto kacírství zrovna začalo vkrádat dovnitř, aby založili organizaci, a pastoři a diákonii... ne diákonii, ale pastoři... ne pastoři, ale kardinálové, biskupové, papeži, dohlížitelé církve říkali Duchu svatému, říkali církvi: „To tady mít nemůžete.“ Kdo je ale v každém případě šéfem?

Skutky 5:28

252 Jednou se ptali Petra. Řekli: „V Ježíšově jménu už dál kázat nemůžeš. Můžeš kázat, jestli chceš, ale ne v Ježíšově jménu.“ Ó, dábel to jméno nenávidí. Petr řekl: „Je správné, abych...“ Bible říká: „Petr byl plný denominace...“ Ó, Ducha svatého. On řekl: „Počkejte, dokud se nezeptám vrchního dohlázele, a uvidím, co on mi ohledně toho řekne.“

253 Dovolte, že vám něco řeknu. Věděli jste, že Sbory Boží mají psychiatra, aby posoudil... a jejich misionáři musí jít k psychiatrovi, aby rozhodl, jestli ten dotyčný je mentálně schopen být misionářem? Letniční Sbory Boží. Kolik z vás o tom slyšelo? Jistě, je to všude, každý. Jistě. Kdo má dohlížet nad misionářem a být tím, kdo to posoudí? Psychiatr nebo Duch svatý? Vidíte, to je to, co docílíte, když tam postavíte lidi, rozumíte, lidského původu teorie, lidského původu nauky. Počkejte, až se dostaneme k tomu letničnímu věku. Bůh tu věc spálí tak jistě jako tento svět. Ano. Ano, skutečně. A uvidíte, jak se to odshora až dolů vznítí. Přesně tak. Ale jednoho slavného dne On přijde.

Matouš 25:6

254 A pamatujte, poslyšte. Je sedm věků církve. Souhlasí to? Je sedm věků církve. A pamatujte, když oni vyšli vstříc ženichovi, někteří zesnuli v té první stráži (Je to tak?), ve druhé stráži (nezemřeli; zesnuli), ve třetí stráži, čtvrté stráži, páté stráži, šesté stráži. A v té sedmé stráži zazněl zvuk: „Ženich přichází! Vyjděte mu naproti.“ Co se stalo? Všechny ty panny, které spaly, se probudily.

*V to jasné a bezmračné ráno,
když mrtví v Kristu povstanou (bezmračné,
budou svítit večerní světla),
a prolomí se věčné jasné a šťastné ráno.
Když ti spasení na zemi se shromáždí do svého
domova nad oblaky;
když volána budou jména, budu tam.*

Když volána budou jména,

*když volána budou jména,
když volána budou jména,
když volána budou jména, budu tam.*

*A proto pracujme pro Mistra od úsvitu do západu,
mluvme o Jeho nádherné lásce a péči;
a když celý život pomine a naše dílo na zemi bude
skončeno,
když volána budou jména...*

Ať teď každé dítě Boží zvedne ruce.

*Když volána budou jména,
když volána budou jména,
když volána budou jména,
když volána budou jména, budu tam.*

*Ó, v tom sladkém zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu;
v tom nádherném zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu.*

Máte rádi ty staré církevní písně?

*Ó, našemu štědrému Otci shůry
obětujeme náš hold oslavy
za ten nádherný dar Jeho lásky
a za požehnání, která žehnají našim dnům.*

*V tom sladkém zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu;
v tom nádherném zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu.*

Teď si s někým vedle vás podejte ruku, takhle se všemi kolem vás. Tak je to správně.

*...v tom sladkém zítřku (Řekněte: „Setkám se
s tebou, bratře.“)
se setkáme na tom nádherném břehu;
v tom nádherném zítřku*

*se setkáme na tom nádherném břehu.
Budeme zpívat na tom nádherném břehu.*

Tu líbeznou píseň... (Zpívejme to teď všichni.)

*A náš duch se už nebude rmoutit,
žádný vzdech nezastíní naše požehnání.*

Všichni se zvednutýma rukama:

*V tom sladkém zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu;
v tom sladkém zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu.*

S našimi skloněnými hlavami řekněme toto [Shromáždění opakuje po bratru Branhamovi]: „Pane, Ježíši, miluji Tě. Věřím, že Ježíš Kristus je Syn Boží, Bůh zjevený v těle, aby sňal moje hříchy. Nespolehám na své zásluhy. Žádné nemám. Ale vážně spolehám na zásluhy Ježíše Krista, který je mým Spasitelem, mým Bohem, mým Králem. Miluji Ho. Amen.“

Zítřa večer v sedm hodin, dá-li Pán, se budeme zabývat církví ve Smyrně.

*V tom sladkém (S našimi skloněnými hlavami)
zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu; (brzy)
v tom sladkém zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu.*

A teď jemně, všichni, a něžně:

*Ó, našemu štědrému Otci shůry
obětujeme náš hold oslavy
za ten nádherný dar Jeho lásky
a za požehnání, která žehnají naším dnům.*

*V tom sladkém zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu;*

*v tom nádherném zítřku
se setkáme na tom nádherném břehu.*

